

Socialdemokrater
för tro och solidaritet

Förbundsårsmöte 2014

Motioner A: Ett samhälle för alla	2
1. Stöd Guds hus i Fisksätra	2
2. Tydliggör det ideologiska språkbruket hos Moderaterna	2
3. Hemlösheten och ökat bostadsbyggande	3
4. Ett jämlikare Sverige	6
5. Tandvård på lika villkor	9
6. Genomför en total översyn av arbetsrätten	10
7. Ungdomskooperativ – jobba, plugga, bo	13
8. Förbud mot alkoholreklam	15
9. Kamp mot drogmissbruk	17
10. Inför Kultur i vården inom den kommunala äldreomsorgen	20
11. Kulturgaranti i skolan	21
Motioner B: Internationell solidaritet	24
12. Demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia	24
13. Drönare som kan döda utan mänsklig inblandning	26
14. Hela biståndet måste gå till bistånd, inte till ministerns lön	28
15. Särskilt asylvisum för utomeuropeiska flyktingar	30
16. Humanare behandling av vissa asylsökande	31
17. Ensamkommande flyktingbarn i Europa	33
Motioner C: Hållbar utveckling	35
18. Ursprungsmärkning av bränsle, olja och gas	35
19. Öka konsumentmakten på de avreglerade marknaderna	37
20. Det finanspolitiska ramverket och hållbar utveckling	39
21. Arbeta för järnvägens utveckling och framtid	41
22. Kadmium	43
23. Byggregler ska leda till att miljömål uppfylls	44
Motioner D: Organisation	46
24. Förbundssekreteraren tillsätts av förbundsstyrelsen	46
25. Förbundets stadgar: Grupper	49
26. Förbundets stadgar: Avgifter	49

Motioner A: Ett samhälle för alla

1. Stöd Guds hus i Fisksätra

Av Svante Fjällbäck, Bromma.

I Fisksätra i Nacka har utvecklats ett fungerande ekumeniskt samarbete. En partipolitiskt neutral förening "Guds Hus" har bildats och planer pågår att bygga ett gemensamt hus för muslimer och kristna som bor i området. Redan finns en rad samarbetsprojekt med de boende i Fisksätra

Tro och solidaritet och andra s-föreningar stöder redan aktivt Guds Hus-föreningen. I styrelsen sitter bland annat Helle Klein, chefredaktör för Dagens Arbete. Planen är att olika religioner tillsammans delar samma tak och tillför varandra förståelse.

Många fler kan stödja Guds Hus och medverka till att Guds Hus etablerar en gemensam byggnad och blir föredöme för flera områden i Sverige med bostadsområden med invånare som önskar verka aktivt för sin religion.

Jag föreslår:

Att STS förbundsstyrelse medverkar till studiebesök och rapporter om arbetet i Guds Hus.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 1

Föredragande: Cecilia Dalman Eek

Motionären tar upp ett intressant och angeläget projekt som ligger väl i linje med den nya profil som STS antagit.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

2. Tydliggör det ideologiska språkbruket hos Moderaterna

Av Troende socialdemokrater i Nacka och Värmdö. Distriktsårsmötet i Stockholms län har upptagit motionen som egen.

När Moderaterna pratar om våra gemensamt finansierade trygghetsförsäkringar så kallas de bidragssystem. När Moderaterna talar om arbetslösa så vill de öka drivkrafterna för att arbetslösa ska söka arbete genom att sänka nivåerna i dessa så kallade "bidragssystem".

Moderaternas ordval avslöjar mycket tydligt ett stort förakt för de svaga i samhället. Det avslöjar att de anser att arbetslösa inte är intresserade av att söka arbete utan bara vill leva på A-kassan.

Moderaterna vill med dessa ordval och andra liknande nöta in sin syn på människor och gemensamt finansierade trygghetssystem. Moderaterna vill genomdriva ett mer egoistiskt samhälle där var och en ska sköta sig själv och inte bry sig om hur det går för andra mindre lyckligt lottade.

Vi tycker att det är viktigt att Socialdemokraterna är tydliga med de ideologiska skillnaderna mellan oss och Moderaterna och på vilka sätt dessa bland annat kommer fram i debatten. Det finns många osäkra väljare. Därför är det extra viktigt att alla svenskar förstår de stora skillnader som finns mellan partierna.

Vi föreslår därför:

1. Att Tro och Solidaritet verkar för att våra förtroendevalda när de uttalar sig tydliggör det ideologiska språkbruket hos Moderaterna.
2. Att motionen skickas vidare till Socialdemokraternas riksdagsgrupp.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 2

Föredragande: Agneta Brendt

I den här motionen pekar motionärerna på hur ett ordval kan påverka människors syn på de trygghetsförsäkringar som avtalats mellan arbetstagare och arbetsgivarorganisationer. Genom att kalla trygghetsförsäkringarna för bidragssystem avslöjar Moderaterna ett stort förakt för de svaga i samhället. Motionärerna menar att syftet är att skapa ett mer egoistiskt samhälle där var och en ska sköta sig själv.

Motionärerna anser vidare att det är viktigt att vi Socialdemokrater är tydliga med de ideologiska skillnaderna som finns mellan oss och moderaterna, samt att vi Socialdemokrater tydliggör det ideologiska språkbruket hos Moderaterna. Detta görs redan i viss utsträckning, men förtjänar att uppmärksammas oftare inte minst i den kommande valrörelsen.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionen.
2. Att översända motionen till STS-gruppen i riksdagen.

3. Hemlösheten och ökat bostadsbyggande

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Södermalm genom Bo Nordquist. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

Mat för dagen, kläder på kroppen och tak över huvudet är vad vi alla behöver. Och det måste vi gemensamt i samhället se till att det finns.

Det saknas bostäder. Det byggs för lite i Sverige, särskilt i storstäderna. Klyftorna mellan rika och fattiga ökar istället för att minska. Det överförs stora resurser från de fattiga till de rika istället för tvärtom, bl.a. genom att det byggs många bostadsrätter samt genom att hyresrätter ombildas till bostadsrätter.

I Sverige beräknas att det finns ca 34 000 hemlösa, ca 3 000 i Stockholm. Här krävs omedelbara insatser. Det är en skam för oss alla att det ser ut på det sättet. Det behövs byggas bostäder men också andra betydande stödåtgärder.

De senaste åren har det kommit alltför många hemlösa från EU-länder. Här behövs omfattande positiva insatser.

Många ungdomar har inga egna bostäder fast de önskar en och är mogna ibland för längesedan att flytta hemifrån. De kan sällan skaffa sig en bostadsrätt. Studenter har ofta en svår bostadssituation när de ska börja studera utanför hemorten.

Det som behövs är att det byggs många fler hyresrätter. Och det behövs prispress på hela byggsektorn. Flera exempel har visat att det går att bygga billigt och ändå ha en bra kvalitet.

Bostadssituationen bidrar till segregationen i vårt samhälle. Det gör att klyftorna blir större och ojämlikheten ökar istället för tvärtom. Det krävs mycket för att ändra på den trenden. Bostadsbyggandet, särskilt av hyresrätter, är en viktig faktor.

Vi yrkar:

Att STS förbundsårsmöte beslutar att förbundet ska verka för ett ökat bostadsbyggande i motionens anda.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 3

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Självklart delar förbundsstyrelsen motionens andemening om att alla har rätt till bra boende. Bostadsbristen och segregationen är ett stort politiskt misslyckande i många kommuner. Bostaden måste ingå i välfärdsbegreppet och det är ett gemensamt problem för samhället att vissa står utan bostad.

Det är många som räknas som bostadslös i vårt land. Definitionen enligt Statistikcentralen är att *"Till bostadslösa räknas personer som bor utombus, i olika tillfälliga skydd och natthärbärgen samt till följd av bostadsbrist på olika inrättningar (t.ex. skyddshärbärgen, vård- och behandlingshem, psykiatriska sjukhus, institutioner för utvecklingsstörda). Också fångar som frigges och som inte har någon bostad i sikte räknas som bostadslösa. Också de personer som bor tillfälligt hos släktingar eller bekanta och cirkulerar mellan dem förs till bostadslösa."*

Det är ovärdigt ett samhälle att inte vilja se behoven och att inte kunna presentera en långsiktigt hållbar bostadsförsörjningsplan som tillgodoser de bostadslösa behov.

Ansaret för bostadsförsörjningen ligger nu på kommunerna, men för att kunna upprätthålla ett långsiktigt perspektiv borde staten ha ett avsevärt större ansvar, exempelvis genom investeringsstöd för att bygga hyresrätter.

Vi som sidoorganisationer borde kunna hjälpas åt att driva de bostadspolitiska frågorna. SSU har tagit ett handlingspolitiskt program där man bl.a. lyfter hur konkurrensfrågor är en komplicerande faktor i bostadsbyggandet. Idag är kommunerna i underläge gentemot byggbolagen, vilket ett ökat statligt ansvar kan förändra. Precis som allmännyttan på 1930-talet blev en kvalitetshöjande och konkurrerande faktor till de privata hyresvärdarna kan allmännyttiga byggbolag få motsvarande verkan på de privata byggbolagen nu. I dag försvårar EU-lagstiftningen detta. Finland har haft samma problematik och ansökt om, och beviljats, uppskov från EU-lagstiftningen. Sverige skulle kunna gå samma väg och söka uppskov från konkurrenslagstiftningen för att möjliggöra för allmännyttiga byggbolag. SSU driver också frågan kring hur kapital ur AP-fonderna skulle kunna användas.

Våra pensioner är idag beroende av det generella ekonomiska läget. Under finanskrisen tappade våra pensioner mångmiljardbelopp i värde. För att kunna kontrollera detta värde kan vi använda delar av det pensionskapital som finns för utlåning för att säkra investeringar där det finns enorma behov. Ett sådant är det eftersatta bostadsbyggandet.

Att bygga och förvalta bostäder kräver uthållighet över många decennier, därför behöver samhället ta ett större ansvar som byggherre och förvaltare. En av de viktigaste förutsättningarna för att kunna vara en långsiktig aktör på byggmarknaden är tillgången till kapital. En stor del av det kapitalet skulle kunna komma från AP-fonderna för att investeras i samhällsnyttigt bostadsbyggande istället för riskfyllda och oetiska investeringar. SSU vill se att fonderna får ett tydligare mål om samhällsnyttiga och socialt hållbara investeringar. Socialdemokrater för tro & solidaritet skulle tillsammans med SSU kunna driva dessa frågor vidare.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

4. Ett jämlikare Sverige

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Södermalm genom Bo Nordquist. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

Ständigt kommer det rapporter som pekar på klyftorna i Sverige. I en del områden är det sämre skolor och invånarna har sämre hälsa och levnadsförhållanden. Det är större kriminalitet, sämre fritidsmöjligheter och sämre samhällsservice. Tyvärr går det inte åt rätt håll och ändå blir vi överraskade av ungdomsproblem och upplopp. Allt resultat av ojämlikhet och klyftor.

Vi behöver som samhälle ta krafttag mot orättvisorna. Det är en stor skillnad i människosyn om vi accepterar eller resignerar för sakernas tillstånd eller om vi bestämmer oss för att åstadkomma kraftiga förändringar för ökad jämlikhet. Ska människor få skylla sig själva? De som har jobb och bra bostad ska få det ännu bättre medan de som bor i områden med sämre skola och dålig samhällsservice och sämre standard får skylla sig själva. Skattepolitiken och fördelningen går i den riktningen. Ekonomin och klassamhället är grunden för klyftorna och deras följder.

Forskning visar på att ett jämlikare samhälle är bättre för alla

Det behövs många åtgärder för att öka jämlikheten.

SKOLAN behöver få utökade resurser, speciellt i områdena med sämre skolresultat. De behöver större del av de ekonomiska och pedagogiska insatserna, fler och bättre lärare. Det är förutom traditionell kunskap också annat som behövs, som t ex demokratisk och social kompetens.

HÄLSAN är ett stort problem i ett ojämlikt samhälle. Det gäller sjukdomar och kortare livslängd för dem som är längre ner på samhällsskalan. Det är ur hälsosynpunkt viktigt att minska klyftorna. Det gäller också att arbeta för bättre livskvalitet när det gäller mat, bostad, fritid, miljö och åstadkomma mindre social statusjakt. Det behövs en kamp mot psykiska sjukdomar, inklusive drog-och alkoholmissbruk.

Den sociala stressen är livsfarlig med rädsla för att bli sjuk och arbetslös, med låg social status och brist på vänner och gemenskap.

De som lever i en fattigare miljö växer ofta upp under social stress. Det saknas resurser för mycket av det basala. Kan jag följa med på den här utflykten, resan? Finns det pengar till glasögon, fritidsskor, kläder? Osv.

Skräpmat och brist på motion gör det värre inför framtiden. Ofta är missbruk bland dessa föräldrar vanligare än hos de flesta familjerna. Otryggheten, mindervärdighetskänslor, brist på självkänsla, mobbning förstör uppväxten.

Skolhälsovården behöver stärkas liksom skolgymnastiken.

Åtgärder mot skolk måste vara bestämdare. En ung människa får inte bli sittande hemma under skoltid eller vara i en miljö där hen inte borde vara.

Fritidsverksamhet, föreningar och positiva aktiviteter kan bidra till en positivare uppväxt.

BROT*KRIMINALITET

Våld är ett sätt att kompensera känslor av underlägsenhet, utanförskap, skam och förnedring. Dessa känslor och förutsättningar gör att kriminalitet är vanligare i ojämlika samhällen.

För den som har det välbeställt är det inte heller tryggt att leva i ett samhälle med mycket våld och kriminalitet. Man låser och larmar in sig.

Polis får ofta rycka ut när brottet har skett. Men det behövs framför allt ett förebyggande arbete, där polisen, fältassistenter, skolan, socialtjänsten är på plats och samarbetar i bostadsområdena,

Ett kontinuerligt arbete utan ryckiga åtgärder är en förutsättning för ett tryggare samhälle.

Tilliten är grundbulten i ett jämlikt samhälle.

ATT MINSKA KLYFTORNA

Grundförutsättningarna för ett jämlikare samhälle är att minska inkomstklyftorna. Det måste ske med skattepolitik men också i uppgörelser mellan arbetsmarknadens parter i en insikt i att ett jämlikare samhälle gynnar alla.

Många orter är segregerade. Klyftorna syns så tydligt.

Storsatsning på arbete, skola, hälsa, trygghet fritid, samhällsservice är en nödvändighet för att få en positivare utveckling.

Bostaden är en social rättighet. Alla behöver någonstans att bo. Det gäller att bygga men då för att ha blandade samhällen. Hyresrätter är en bra grund, men hur ska människor med låg inkomst ha råd att bo där?

Det är en av knäckfrågorna. I andra områden pågår en gentrifiering – människor med högre inkomster flyttar in och tränger ut dem som har det sämre ställt. Även så här skapas segregation.

Det som byggs nu kommer att vara bostäder i flera årtionden framåt. Låt oss inte bygga fast oss i fortsatt segregation.

Vi yrkar:

Att STS förbundsårsmöte beslutar att förbundet ska arbeta för ett jämlikare Sverige i motionens anda.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 4

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Tack och lov lever visionen om ett jämlikare samhälle vidare bland socialdemokrater för tro och solidaritet. Motionen beskriver en rad olika politikområden där det finns många utmaningar för oss som partiorganisation men också som enskilda samhällsmedborgare.

En av de viktiga förutsättningarna att klara detta är att vi byter regering här i Sverige, men också att de socialistiska krafterna kan påverka än mer i Europaparlamentet. Vid partikongressen i Göteborg 2013 beslutade ombuden om en rad viktiga frågor som Södermalmsgruppen problematiserar i motionen. Kongressen beslutade bl.a. i Framtidskontraktet om att vi ska bygga ett samhälle som ger välfärd och möjligheter åt alla. Ett samhälle som undanröjer hinder för människors utveckling och ger alla oavsett uppväxtmiljö möjligheter att nå sin fulla potential, som bygger på solidaritet, tillit och samarbete.

Nu är det upp till oss själva i kommuner, landsting, riksdag, och andra politiska organ där vi kan föra politiken framåt att faktiskt göra det. ”Alla tillsammans”, sjunger vi i en vacker arbetarsång och det är själva poängen både i motionen som i det politiska arbetet vi var och en står i. Vad som är förbundets uppgift genom sina grupper, distrikt och förbundsstyrelse har vi tagit gemensamt beslut om tidigare på våra kongresser och nu på förbundsårsmöten. Det vi tidigare beslutat måste vi också driva politiskt.

Tilliten som grundbult i ett jämlikt samhälle som motionen tar upp är oerhört viktig. Brister tilliten i ett samhälle så brister också jämlikheten. Det är frågor som Bo Rothstein skrivit om i *Sociala fällor och tillitens problem* (SNS förlag 2003). Rothstein är inspirerad av Putnam som introducerat begreppet Socialt kapital i *Making Democracy Work* 1993.

Socialt kapital definierar han som tillit, normer och nätverk. Enligt Rothstein är det social tillit som är huvudingrediensen i det sociala kapitalet. Hög tillit är korrelerat med stabil demokrati, låg korruption och begränsad ekonomisk ojämlikhet.

Rothsteins huvudtes är att det behövs goda offentliga institutioner som bidrar till att bygga upp tillit, men samtidigt behövs tillit mellan medborgarna för att man ska kunna bygga upp goda institutioner. Rothstein för också ett resonemang kring socialt kapital som förutsättningar för att bygga upp de politiska institutionerna som satts att administrera politiken. Dessa inkluderar polis, domstolar, sjukhus, skolor, äldreomsorg mm. Institutioner som medborgare har mycket fler kontakter med än de politiska systemen. Om de bygger upp tilliten eller ej beror ju på hur man upplever myndigheterna.

Jämlikhet, demokrati och mänskliga rättigheter får inte bara bli vackra honnörsord utan måste få ett konkret innehåll. Ute i landet finns många goda exempel på hur olika myndigheter arbetar med olika modeller för medborgardialoger, brukarinflytande, mångfaldsarbete mm. Socialdemokrater för tro och solidaritet måste fortsätta arbeta för ett jämlikare samhälle genom att tydliggöra de ideologiska skillnaderna vi ser i den växande ojämlikheten i vårt samhälle. Vi står upp och är motkrafter som värnar de generella gemensamma systemen. Många människor har idag ingen tilltro till samhället, litar inte på systemen. Därför måste socialdemokratin lägga stor kraft på att våra generella system håller hög kvalitet och genom det skapa tillit till systemen igen. När vi återtar ledningen i detta land kan vi målmedvetet arbeta för att utveckla vår politik.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet att besluta:

Att bifalla motionen.

5. Tandvård på lika villkor

Av Leif Brandt, Oskarshamn. Distriktsstyrelsen i Kalmar har upptagit motionen som egen.

Det har visat sig att flera landsting i landet prioriterar tandvården olika. Det finns många med kroniska sjukdomar som får problem med tänderna på grund av sin medicinering. Det finns ju många mediciner som gör att man blir torra i munnen. Det finns många sjukdomar som gör att man blir torra i munnen bland annat Sjögrens syndrom och Diabetes. Vad det gäller diabetes beror muntorrheten på blodsocker svängningar. Det är ju ibland höga värden och ibland låga, som gör (vid låga värden) att dessa måste äta något sött. Sockret gör att det stiger för snabbt, som leder till muntorrhet. Även tänderna för de unga är eftersatt eller prioriteras ner hos många landsting. Det får inte vara så att plånboken får styra om man har råd att gå till Tandläkaren eller inte.

Härmed yrkar jag:

1. Att förbundsårsmötet lämnar motionen till Landstingsgrupperna i landet tillsammans med yttrande, som bevakar frågan.
2. Att motionen tillsammans med yttrande lämnas till vår riksdagsgrupp, som bevakar frågan.
3. Att tandvården för sjukdomar med torrhet i munnen på grund av medicinering skall ingå i högkostnadsskyddet.
4. Att förbundet verkar för att lika tandvård för alla blir en självklarhet, plånboken ska inte få styra.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 5

Föredragande: Cecilia Dalman Eek

Motionären tar upp en fråga som ligger i gränslandet mellan hälso- och sjukvården och tandvården. För människor med vissa sjukdomssymtom eller biverkningar blir konsekvenserna för munhälsan ofta kostsamma. Det illustrerar det otillfredsställande förhållandet att tänderna inte ses som en del av kroppen när det gäller hälso- och sjukvård.

En god tandhälsa hänger ofta ihop med hälsa och andra personliga förhållanden som ekonomi, ålder och social status. Unga människor drabbas ofta av försämrad tandhälsa efter den fria barntandvårdens slut. Alltför många tappar sin tandvårdskontakt när de flyttar för att studera eller arbeta, eller av ekonomiska skäl under en tid när arbetslöshet och tillfälliga jobb präglar tillvaron. Därför är det bra att vissa landsting och regioner har tagit beslut om förlängd fri tandvård. Det har visat sig att de unga som kommit ifråga för den förlängda fria tandvården i betydligt större utsträckning har en fast tandvårdskontakt också när den fria tandvården slutar.

Det behövs flera sätt att förstärka kopplingen mellan munhälsa och den övriga hälso- och sjukvården. Förbundsstyrelsen föreslår därför att motionen skickas till STS-gruppen i riksdagen och till Socialdemokraterna i SKL som ett led i arbetet med att utveckla den Socialdemokratiska välfärdspolitiken. Därmed anser förbundsstyrelsen att motionens syfte uppfyllts.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att sända motionen med styrelsens yttrande till STS-gruppen i riksdagen.
2. Att sända motionen med styrelsens yttrande till Socialdemokraterna i SKL.
3. Att i övrigt anse motionen besvarad.

6. Genomför en total översyn av arbetsrätten

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Uppsala genom Peder Granath och Görel Sävborg-Lundgren.

Tillit och solidaritet är viktiga värden i vårt samhälle. Allt som bidrar till att människor tappar förmågan att känna tillit och solidaritet med varandra måste bekämpas.

Den nyliberala marknadsekonomin har lett fram till att miljontals människor över hela världen lever utan fast förankring – de tillhör prekariatet. Vårt parti behöver ta ett samlat grepp om prekariatsproblemet. Alltså att många, i olika åldersgrupper och livssituationer, har en mycket osäker arbets- och inkomstsituation och därmed har svårt att råda över sitt liv – och därför också att känna tillit och solidaritet med andra människor och med samhället. Situationen har beskrivits i böcker som *Prekariatet* (av G Standing), *Skitliv* (red. V Bernhartz), *Stoppa skitlivet: Bemanningsbranschen* (av S Jalali), alla utgivna i Sverige 2013.

Det handlar här i Sverige om väldigt många unga, som i arbetslivet bara erbjuds timanställning, behovsanställning, projektanställning, korta vikariat eller allmän visstidsanställning, och därför inte kan flytta hemifrån och etablera sig som vuxna medborgare.

Det handlar om dem som kommit hit från andra länder, och som får praktik med ersättning från arbetsförmedlingen, men när praktiktiden är slut inte hittar jobb på den reguljära arbetsmarknaden utan blir hänvisade till att starta eget eller jobba svart, eller till timanställningar ungefär som ungdomarna.

Det handlar om dem som blir av med sitt jobb efter många år, när företaget lägger ner eller flyttar verksamheten långt bort, och som sen inte får fast arbete utan får hanka sig fram utan annan trygghet än Fas 3 när a-kassedagarna tagit slut.

Vi har haft en arbetsrätt som utgick från att anställning ska vara tills vidare, utom i vissa avgränsade situationer som vikariat för tjänstlediga eller sjuka medarbetare. Det har vi inte längre. Däremot har vi företeelser som allmän visstidsanställning och att arbetsplatserna förses med medarbetare via bemanningsföretag. Vi har också fått bevittna hur den moderatledda alliansen har försämrat a-kassan så kraftigt att många har lämnat den och att många som kommit nya på arbetsmarknaden har valt bort att vara med där. Det här leder verkligen inte till social hållbarhet, utan till dess motsats.

Till försvar för det här brukar arbetsgivare tala om behovet av flexibilitet. Trygghet har nästan blivit ett skällsord. Socialdemokratin måste återupprätta trygghetens anseende. Otrygga människor gör inte ett lika bra arbete som de som vet att deras personliga insats är värderad och att deras kompetens efter hand kommer att utvecklas när arbetets innehåll och former förändras. Att behandla människor som saker är att nedvärdera dem.

Socialdemokratin ska fortsätta att vara positiv till strukturomvandling, men vi måste se till att människor som då friställs inte behöver hamna i prekariat. Vi måste se till att unga kan etablera sig som vuxna medborgare i rimlig tid. Vi måste se till att nykomna till vårt land inte fastnar i praktik och sen blir tvungna att jobba för mycket låga löner i företag som inte har kollektivavtal. Vi måste se till att de som mister jobb när företag flyttar bort inte känner sig kastade på sophögen.

Det är bra att partikongressen pekade på behovet av att lagstifta för att få bort missbruket av tidsbegränsade anställningar (Framtidskontraktet s. 10). Men vi tror att det behövs en mycket grundligare genomlysning av prekariatet som en allvarlig fara för vårt samhälle. I det arbetet behöver partiet samarbeta med facket. Det behövs en total översyn av arbetsrätten, med fokus på att skydda människor från tvånget att försörja sig på jobb utan trygghet.

Vi föreslår:

Att förbundsårsmötet begär att partiet genomför en total översyn av arbetsrätten, med fokus på att skydda människor från tvånget att försörja sig på jobb utan trygghet.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 6

Föredragande: Thomas Strand

Motionärerna lyfter en mycket viktig och angelägen fråga som mynnar ut i förslaget att ”förbundsårsmötet begär att partiet genomför en total översyn av arbetsrätten, med fokus på att skydda människor från tvånget att försörja sig på jobb utan trygghet”. Precis som motionärerna skriver så är det viktigt att lyfta värden som tillit och solidaritet.

Väldigt många unga har svårt att etablera sig på arbetsmarknaden och ungdomsarbetslösheten är dramatiskt hög i Sverige. Om de lyckas få ett jobb så är det ofta i form av timanställningar, projektanställningar, korta vikariat eller allmän visstidsanställning. I många fall ska de stå till arbetsgivares behov genom att vänta på att man rings in för en dags jobb. Allt detta leder till att unga människor inte kan flytta hemifrån och etablera sig som vuxna medborgare. Det handlar också om de som kommit hit från andra länder och som möter stora svårigheter att få en fast anställning. Till detta kan vi lägga alla de som förlorar sitt jobb efter många år i ett företag som lägger ner eller flyttar verksamheten långt bort. Är man då också lite äldre så är det svårt att få ett fast arbete. Ofta får man hanka sig fram utan annan trygghet än Fas 3, när a-kassedagarna tagit slut.

Till detta ska då läggas att har vi i en moderatstyrd regering som har försämrat a-kassan så kraftigt att denna försäkring inte fungerar som ett bra omställningsskydd vid arbetslöshet. Många har också av kostnadsskäl lämnat a-kassan och många nya på arbetsmarknaden har valt bort att vara med där. Det leder inte till ett socialt hållbart samhälle.

För socialdemokratin är det viktigt att ha en arbetsmarknads- och socialförsäkringspolitik som är solidarisk och ger trygghet. Vi säger inte nej till nödvändiga strukturomvandlingar men vi måste ha omställnings- och trygghetsförsäkringar som ger möjlighet till omställning under trygga former. Vi måste också se till att arbetslösa ungdomar får ett jobb eller kommer i studier. Därför har vi en ungdomsgaranti som innebär att alla arbetslösa unga ska inom 90 dagar erbjudas jobb, lärlingsplats, praktik eller utbildning. Vi måste också se till att vi har en integrationspolitik som medför att nyinflyttade personer med utländsk bakgrund så snabbt som möjligt får en utbildning eller ett jobb.

Vi delar motionärens uppfattning att partikongressens beslut om att lagstifta bort missbruket av tidsbegränsade anställningar är mycket viktigt. Vi delar också motionärernas synpunkt att det är viktigt med en översyn av arbetsrätten. Globaliseringen påverkar oss alla. Vi ser idag en ökad mobilitet. Vi ser också att allt fler oftare byter arbetsgivare. Ett arbete för att utveckla och förbättra arbetsrätten i

en globaliserad värld är därför nödvändigt. Samtidigt är det viktigt att betona att en sådan översyn aldrig får rubba på maktbalansen mellan arbetsgivare och arbetstagare. Vi behöver starka fackliga organisationer och vi ska värna den svenska modellen. Därför ska detta arbete göra i dialog med arbetsmarknadens parter.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet att besluta:

Att bifalla motionen.

7. Ungdomskooperativ – jobba, plugga, bo

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Bromma-Kungsholmen genom Svante Fjällbäck och Arne Ström. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

En satsning på två miljoner kan förebygga skador för 100 miljoner i form av gängkriminalitet. Vår vision är att alla Sveriges ungdomar skall ha en bra sysselsättning.

Nästan var sjunde ung människa mellan 20 och 25 år är öppet arbetslös. Dessutom finns många dolt arbetslösa. I stället för att låta pengar rinna iväg till olika mer eller mindre effektiva arbetsmarknadsåtgärder, skulle ekonomiska föreningar drivna av unga kunna ges uppdrag inom omsorg och hemtjänst, skolmåltider, vägunderhåll, parkskötsel och mycket annat.

Orsakerna till den ökande arbetslösheten är dåliga grundskoleresultat, avbruten eller ingen gymnasieutbildning och ökade krav på språk- och teknikkunskaper. Enkla jobb där kroppskrafter och erfarenhet räcker minskar stadig, möjligen med undantag för servicesektorn. Detta drabbar särskilt pojkar, som generellt har sämre skolresultat än flickor.

Samhällsanalytikern Guy Standing menar att de osäkra förhållandena för ungdomar lett till att vi fått en ny klass, prekariatet. De får ta tillfälliga jobb, de vet från vecka till vecka inte vilka inkomster de kan få, de är helt beroende av föräldrar, tillfällighetsarbetsgivare, socialtjänst, härbärgesinnehavare – eller kriminella. De kan inte styra sin tillvaro. De saknar egen samhällsidentitet. Ingen representerar dem politiskt som grupp. De är helt enkelt ofria.

Socialdemokraterna har en vision om full sysselsättning och garantier mot ungdomsarbetslöshet. Dit hör att öka utbildningsinvesteringarna, att göra Sverige till ett föregångsland på miljöområdet, att skapa jobb i offentlig sektor och att öka bostadsbyggandet. Inom 90 dagar skall ungdomar ha arbete, praktik eller en studieplats.

Men vi vill också rikta insatser direkt mot ungdomar som aldrig kommit ut på arbetsmarknaden. Det kan handla om hemmet som inte lyckats motivera barnen för skolarbete, om en invandrad familj där föräldrarna saknar kontakter i det svenska samhället eller en kombination av flera saker. Till den här gruppen hör främst pojkar och unga män, som är alienerade från arbetsmarknaden för att inte tala om bostadsmarknaden. Många av dem är idérika och kreativa, men deras ambitioner får inget utlopp utom möjligen i gäng, som styrs av äldre kriminella.

Vi anser att det finns ett effektivt sätt att satsa direkt på ungdomarna, nämligen kooperativ. Kooperativen sysslar både med utbildning och produktion av varor och tjänster.

Ett exempel på kooperativa företag som lyckas skapa arbete är Blå Vägen, som har långt över 100 anställda, de flesta tidigare arbetssökande. Genom att satsa på olika företag som städ, caféer och systugor har – under de år som kooperativet funnits – arbete och självförsörjning skapats för hundratal människor i Tensta, Skärholmen, Fisksätra och andra miljonprogramsområden.

Blå Vägen har helt enkelt omvandlat den ersättning som arbetsförmedlingen betalar för arbetsträning i olika former till att sätta igång företag, varav lokalvårdsföretaget Blå Vägen Städ & Service i dag har ett 70-tal anställda på hel- eller deltid.

Stat, kommuner och landsting stöder kooperativen genom utlysta sådana upphandlingar som gör det möjligt även för små sociala företag att lämna vinnande anbud. Detta är förenligt med lagen om offentlig upphandling. Enligt denna kan man ställa sociala krav i upphandlingarna. Det är inte heller något problem att upphandla i små enheter.

Arbetsförmedlingen och socialtjänsten skulle kunna låta ungdomskooperativ med erfarna ledare sköta en del av träningen i att fungera i arbetslivet, som till exempel att öva samarbetsförmåga och emotionell stabilitet. Samtidigt skulle deltagarna få erfarenhet av demokratiska beslutsprocesser och företagande i kooperativ form.

Ungdomskooperativet skulle självt under byggnadskunnig ledning kunna sätta upp små miljövänliga modulhus, kanske till och med på tillfällig mark. Sådana tillverkas i dag av Lindbäcks, Flexator och andra företag. HSB använder dem redan. Så skulle ungdomarnas bostadsfråga kunna lösas. Sedan skulle den offentliga sektorn kunna upphandla olika varor och tjänster från ungdomskooperativen som skolmåltider, vård- och omsorgsinsatser, underhåll till exempel av parker och mindre vägar, enklare möbler till daghem och skolor och mycket annat. Det skulle ge ungdomarna både inkomster och en plats i samhället.

Vi yrkar:

1. Att STS förbundsstyrelse beslutar om att bilda en arbetsgrupp som får i uppdrag att utarbeta förslag till hur gröna ungdomskooperativ ska kunna startas med syfte att förbättra ungdomars chanser att utbilda sig, jobba och bo i egen bostad. Förslaget ska utarbetas i samverkan med HSB, Kooperationen, fackföreningsrörelsen och andra intressenter som religiösa samfund och nykterhetsrörelser.
2. Att STS begär att partiledningen beslutar att socialdemokratiska ledamöter i kommunalstyrelser och landstingsstyrelser i hela landet ska verka för att kommunerna och landstingen inkluderar sociala företag i tjänsteupphandlingar.
3. Att STS verkar för att starta ungdomskooperativ för arbete och utbildning.
4. Att STS verkar för att låta en liten del av de pengar som nu går till så kallade jobbcoachning, försörjningsstöd i socialtjänsten och brottförebyggande åtgärder gå till startkapital för sådana kooperativ.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 7

Föredragande: Cecilia Dalman Eek

Sverige är ett av de länder som har en kvardröjande hög ungdomsarbetslöshet efter den finansiella krisen. I länder som liknar oss har ungdomars etablering på arbetsmarknaden återgått till det normala medan den i Sverige har fastnat på rekordhöga nivåer. Långtidsarbetslösheten bland unga har rusat i höjden utan att regeringen har vidtagit åtgärder. Ungdomars arbetsmarknad liknar mest en jo-jo med tillfälliga jobb, att jaga timanställningar med mobilen under kudden eller otrygga jobb. EU har kritiserat den svenska regeringen för att inte åtgärda just den alltför omfattande användningen av visstidsanställningar – utan åtgärder från regeringens sida.

Samtidigt vet vi att alltför unga för varje år inte klarar gymnasiet, vilket ställer dem utanför arbetsmarknaden. Extremt hög andel av unga utan gymnasieexamen är arbetslösa som unga vuxna. Det krävs flera olika metoder för att ge unga flera vägar in på arbetsmarknaden och säkra en bra start på vuxenlivet.

I det avseendet är motionärens syfte både lovvärt och löftesrikt. Många mindre non-profitaktörer arbetar idag med att starta och utveckla sociala företag där unga får plats på sina egna villkor. Flera kommuner och landsting gör försök för att stärka upphandling av sociala företag. Arbetsförmedlingarna gör på sina håll ansträngningar för att ge unga möjlighet att starta vuxenlivet i ett socialt företag.

Men det behövs en bredare satsning, precis som motionären framhåller. Därför föreslår förbundsstyrelsen att förbundet ska tillskriva S-gruppen i SKL och STS-gruppen i riksdagen i ämnet. Motionen, tillsammans med utlåtandet ska biläggas. Förbundsstyrelsen uppmuntrar enskilda medlemmar eller grupper som vill engagera sig i frågan och vidta konkreta åtgärder.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att sända motionen med styrelsens yttrande till STS-gruppen i riksdagen.
2. Att sända motionen med styrelsens yttrande till Socialdemokraterna i SKL.
3. Att avslå att-sats 1.
4. Att avslå att-sats 3.
5. Att i övrigt anse motionen besvarad.

8. Förbud mot alkoholreklam

Av Ulf Wallin, Ljungs-kile. Distriktsstyrelsen i Bobuslän har upptagit motionen som egen.

I en internationell studie, som omfattar elva länder runt om i världen granskades och jämfördes TV-sändningar från tre kommersiella kanaler i resp. land, som var mest populära bland barn. För Sveriges del var det TV3, TV4 och Kanal 5.

De svenska resultaten är publicerade i Hillevi Prells doktorsavhandling "Promoting dietary change. Intervening in school and recognizing health messages in commercials. Göteborgs universitet 2010.

Vad forskarna fann var att ett barn i Sverige i åldern 3-12 år tar del av c:a 50 reklamslag för mat och dryck per vecka. Av dessa var endast reklam för snabbmat vanligare än alkohol.

Trots att Sverige i flera internationella studier betraktas som ett föregångsland för att skydda barn från kommersiella budskap ligger Sverige i mitten av de 11 länderna. Undersökningarna visar att reklamslagen för alkohol hade en högre andel än Brasilien under barntimmarna. För brittisk TV gällande barntimmar fanns inte Storbritannien med på fem-i-topplistan.

I Sverige är det förbjudet att sända reklam för alkohol, vilken har producerats i landet.

Alkoholproducenterna väljer därför att sända reklamen via brittiska media.

Det är väl känt inom internationell alkoholforskning, att barn som utsätts för påverkan av alkohol blir i större utsträckning nyttjare av alkohol i tidig ålder.

Alkoholindustrin, säger sig vara en seriös aktör på mediemarknaden. Det motsägs oftast av deras riktade reklamutbud till kvinnor och barn, för att vinna marknadsandelar.

I studien visas ölreklam för Falcon och Heineken med sammanlagt 21 visningar av 58 totalt. Vinreklam förekom vid ett 20-tal tillfällen. Granskningen avslutades i mars 2008.

Senare undersökningar visar att reklam för alkohol ökade med 127 % mellan 2008 och 2011 från 369 till 837 miljoner kronor.

Svenska myndigheter sökte under 1990-talet få stopp på alkoholreklam i EU, men vann inget gehör i domstolen. Sedermera har folkhälsobegreppet stärkts i EU, varför förnyade framstötter kan vara mera verkningsfulla.

Det finns anledning för svenska politiker att värna om allas hälsa och särskilt barnens. Det är en självklarhet i svensk alkoholpolitik att barn och unga inte skall dricka alkohol eller påverkas till det.

Det måste ske genom initiativ från regering och riksdag, men även via internationella samarbetsorganisationer.

Mot ovanstående bakgrund föreslår jag:

1. Att socialdemokratiska riksdagspolitiker påverkar regering och riksdag till förbud för alkoholreklam under barntid i TV via alla kanaler i Sverige oavsett var i EU den produceras.
2. Att socialdemokratiska ledamöter i EU-parlamentet verkar för att EU-kommissionen tar upp frågan via ett direktiv.
3. Att socialdemokratiska partiet på det internationella planet verkar för ett förbud av alkoholreklam i TV under barntimmar.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 8

Föredragande: Carin Larsson

Motionären lyfter en viktig fråga; barns känslighet och utsatthet för kommersiella budskap. Att Sverige varit ett föregångsland när det gäller att skydda och bevaka barnens intresse på detta område får självklart inte göra att vi slår oss till ro.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att det är oroväckande att inslagen med alkoholreklam ökat under senare år. Det är inte etiskt att barn och unga exponeras för dessa budskap.

I politikernas intresse såväl i riksdagen som i europaparlamentet är förstås folkhälsofrågorna. I det arbetet är förstås arbetet med alkohol – och narkotikaproblematik centralt.

Den socialistiska partigruppen i Europaparlamentet har en grannliga uppgift att värna barnens rätt i denna viktiga fråga. Förbundsstyrelsen tror inte att det är realistiskt att som motionären föreslår verka på andra internationella arenor.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla att-sats 1.
2. Att bifalla att-sats 2.
3. Att avslå att-sats 3.

9. Kamp mot drogmissbruk

Av Ulf Wallin, Ljungskile. Distriktsstyrelsen i Bobuslän har upptagit motionen som egen.

Nyligen gick President Obama ut med ett uttalande att det är lika farligt att röka cannabis som att dricka alkohol. Därmed visar han okunskap om såväl drog- som alkoholbruket. Bara i Sverige dör direkt eller indirekt, t.ex. av rattfylleriolycka, c:a 6 000 personer per år. Nuvarande forskning visar på nedanstående effekter av cannabisbruk, där en hårttest visar på att en dags bruk ger bieffekter med upp till en vecka. Drogmissbruk ska-dar förutom individen även samhället genom utbred kriminalitet

Cannabis har många bieffekter enligt forskningsresultat:

- Nedsatt inlärningsförmåga.
- Försämrat närminne.
- Påskyndar processen för någon med underlag att bli schizofren.
- Kan utlösa latent liggande psykos, finns även teorier om att det kan skapa en psykos, men där behövs det mer forskning.
- Orsakar abnorm cellfördelning.
- Orsakar ärftliga skador.
- Personlighetsförändringar.

- Asocialt beteende, en cannabis missbrukare blir mer och mer bort-kopplad ifrån verkligheten, psykiskt beroendeframkallande, abstinensen kan orsaka irritation och sömnbesvär, cannabisanvändaren tappar lusten att åstadkomma saker som inte är direkt kopplade till cannabis, olika saker som kan hända vid cannabisruset: paranoia, vanföreställningar, hallucinationer, panikångest, ökad aptit vilket kan leda till fetma.

Det krävs mycket mer forskning kring cannabis biverkningar än den som finns idag, det kan mycket väl finnas många fler skrämmande bieffekter.

Det finns ett antal lobbyister som t.ex. riskkapitalisten George Soros, som har satsat flera hundratal miljoner kronor på att legalisera cannabis ge-nom försäljning via apotek. Därmed kan han legalt starta upp produktion och apoteksförsäljning för egen förtjänst. Nyligen antog Uruguays parlament en lag som tillåter cannabisbruk efter en stark lobbypåverkan. Det strider mot FN-konventionerna.

Sverige har gjort sig känd som en kraftfull motståndare mot cannabis-bruket, där läkaren Nils Bejerot redan i slutet av 1960-talet agerade kraftfull för folklig mobilisering mot bruket.

Ett annat exempel är European Cities Against Drugs, som bildades 1994 på initiativ av Stockholms stad som en reaktion mot de krafter som med staden Frankfurt i spetsen dragit igång en rörelse för legalisering av narkotika. En resolution antogs som grund för det fortsatta arbetet och som stöd för FN:s konventioner och resolutioner mot narkotikamiss-bruket. ECAD har i dag 251 medlemsstäder i 30 länder i Europa. I Sverige har 37 kommuner undertecknat Stockholmsresolutionen och därmed blivit medlemmar i ECAD.

ECAD:s plattform i sammanfattning innebär

- Mot legalisering av narkotika
- För nya metoder i kampen mot narkotika
- För en utveckling av vården av missbrukare
- För en aktiv och offensiv förebyggande verksamhet
- För ett internationellt samarbete.

Även ett antal andra organisationer agerar för mobilisering mot narkotika-bruket, bl.a. genom internationella seminarier, som bl.a. kommer att hållas i Sverige för 2:a gången detta år.

Eftersom så gott som alla länder inom FN skrivit under 3 olika konventioner mot bruket av narkotika finns det skäl för Sverige att fortsatt agera för att de gällande konventionerna skall respekteras samt att riksdagen ger ökat stöd för forskning kring droger och drogmissbruk.

Mot ovanstående bakgrund hemställes:

1. Att förbundets riksdagsledamöter agerar för fortsatt kamp mot drogmissbruket och särskilt cannabis som är den vanligaste drogen i Sverige.
2. Att förbundet på olika internationella plan värnar folkhälsan och bekämpar bruket av droger.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 9

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Både alkohol och cannabis kan skada din hjärna. Men vilken drog är egentligen farligast? Ja, den frågeställningen kan vi diskutera mycket och forskningen drar åt olika håll. Det finns forskning som pekar på att cannabis är mindre farligt än alkohol – både för den egna hälsan och för omgivningen. Men dessa studier har fått hård kritik. För ett par år sen publicerades en artikel i tidskriften the Lancet som jämförde skadeverkan hos olika droger, däribland cannabis och alkohol.

Studierna visade att alkohol var långt farligare än cannabis både vad gäller skada för andra och för användaren själv. Den sammanlagda skadeverkan av alkohol var till och med större än heroin och kokain. Cannabis däremot hade enligt studien lägre skadeverkan för både användare och omgivning än både tobak och alkohol. Tidigare studier av samma forskare visade också hur tobak och alkohol var mer beroendeframkallande än cannabis. Men många andra forskare är starkt kritiska till jämförelsestudierna, bland annat eftersom den samlade informationen kring just alkoholens effekter på individ och samhälle är mycket större än för cannabis.

Enligt Fred Nyberg, professor i biologisk beroendeforskning vid Uppsala universitet, har man inte hunnit samla in tillräckligt med underlag kring cannabis för att kunna göra bra jämförelser: En annan invändning mot de brittiska jämförelsestudierna är att de baseras på insamlad information från 1980-90-talet då cannabis hade avsevärt lägre koncentration av den kemiska substans som utgör själva cannabisdrogen Tetrahydrocannabinol (THC). Sedan 90-talet har THC-halten fördubblats genom att drogen förädlats.

Dessutom är det också först på senare år som nya forskningstekniker, som bland annat magnetkamerateknik, gjort det möjligt att djupgående studera de verkliga effekterna av cannabis.

Sociologiprofessor Bengt Svensson vid Malmö högskola som forskar på narkotikapolitik tror att USA:s president har rätt när han säger att cannabis inte är farligare än alkohol – men han är ändå tveksam till legalisering för att det kommer leda till ökad konsumtion. De flesta undersökningar pekar på att det finns ett tydligt samband mellan ökad tillgång och ökad användning av cannabis.

Enligt narkotikaexpert Bengt Svensson är det problematiskt med ökad konsumtion av cannabis eftersom det även leder till ökad användning av andra droger.

Oavsett synen på alkohol och cannabis ser förbundsstyrelsen fler hot än ökad användning av cannabis och alkohol. Förbundsstyrelsen anser att nät drogerna och missbruket av anabola androgena steroider (AAS) också är ett mycket stort hot,

kanske rentutav det största hotet nu med de negativa konsekvenser av många våldsbrott som sker vid bruket av AAS.

Det är ett stor problem för lagstiftaren med nät drogerna vad gäller klassningen av olika substanser. Preparat som ger påverkan/symptom men inte finns klassificerade som narkotika i lagstiftningen. Socialutskottet arbetar just nu med dessa frågor i riksdagen och det arbetet bör följas noga.

Det förebyggande folkhälsoarbetet, information och lagstiftning är oerhört viktiga metoder för att motverka användandet av narkotiska preparat som motionären beskriver och de s.k. nät drogerna och AAS. Brottsförebyggande Rådets forskningsrapporter visar på lyckade exempel på samverkan mellan olika aktörer och med en stark lagstiftning tydliggörs samhällets syn på droger och våld.

Förbundsstyrelsen anser att förebyggande satsningar ska prioriteras. Eftersom det pågår forskning och arbete i dessa frågor i BRÅ och i både socialutskottet som justitieutskottet i riksdagen bör det arbetet följas vidare.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet att besluta:

1. Att överlämna motionen till riksdagsgruppen för att följa arbetet vad gäller det förebyggande folkhälsoarbetet och lagstiftningen inom området.
2. Att med ovan anført anse motionen besvarad.

10. Inför Kultur i världen inom den kommunala äldreomsorgen

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Bromma-Kungsholmen genom Eva Risberg. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

Vi människor behöver kultur för att må bra och hålla oss friska.

Allt fler forskningsresultat visar att kulturupplevelser och -aktiviteter förbättrar hälsan, stimulerar sinnena och kan ge mätbart snabbare rehabilitering. Kulturen kan fungera som en nyckel till känslor och minnen. Idag arbetar man på vissa äldreboenden i Sverige med kulturen som en del i det dagliga arbetet, med musik-, bild- och dansterapi.

Men kulturen borde bli en naturlig och självklar del inom äldreomsorgen, för att öka livskvalitet och välbefinnande men även gynna läkeprocesser.

”Förbättrad sinnesstämning kan exempelvis leda till en rad fysiologiska förändringar som förbättrat immunförsvar, större gemenskap och integration samt i slutändan till minskat vårdberoende och lägre vårdkostnader. [...] deltagande i kulturella aktiviteter har ett statistiskt samband med en lägre dödlighet i alla åldrar” (Ur boken Kultur för hälsa – En exempelsamling från forskning och praktik, Statens folkhälsoinstitut 2005:23.)

Erfarenhet visar att Kultur i vården också främjar en god arbetsmiljö och skulle sannolikt göra vårdyrkena mer attraktiva. Kulturen bidrar även på ett lyckligt sätt till ökad kommunikation mellan personal och patienter. En sångstund vid läggdags kan till exempel visa att behovet av lugnande mediciner minskar – samtidigt som personalen upplever att arbetet blir mindre stressigt.

Om Kultur i vården ska bli något mer än projekt på vissa äldreboenden, med oftast bara tillfälliga musikstunder och besök av någon artist, måste blivande vård- och omsorgspersonal få ta del av kulturens betydelse och lära sig att använda kulturen som ett självklart komplement och som en integrerad del i det dagliga arbetet.

Dans har visat sig speciellt betydelsefullt i arbetet med dementa. Man återupplivar gamla minnen, löser upp fysiska spänningar och kommer ihåg sociala mönster och händelser. Det är genom kroppen vi upplever våra känslor, man börjar kommunicera med sin ”meddansare” och vårdpersonal. Minneskorgar med föremål från förr aktiverar till samtal och kommunikation mellan personal och patienter.

Musik framkallar minnen, känslor och sinnesstämningar och gör att vi mår bättre. Att sjunga lite tillsammans gör att man slappnar av och får en bättre kontakt mellan personal och patient. Man är aldrig för gammal för att sjunga – men man blir gammal den dagen man slutar. Kulturupplevelser kan få oss att tänka i nya banor och hitta nya sätt att lösa problem, de hjälper också personalen att komma ifrån ”vi” och ”dom”-tänkandet.

Därför föreslår vi:

1. Att förbundsstyrelsen verkar för att resurser avsätts för utbildning av personalen i äldrevården och samverkan med kulturutövare.
2. Att förbundsstyrelsen verkar för att ett kontinuerligt kulturperspektiv med fler kulturaktiviteter, i samarbete med musik- bild- och dansterapeuter införs i äldreomsorgen.
3. Att förbundsstyrelsen verkar för att ett centrum för Kultur i vården skapas på nationell nivå.
4. Att motionen överlämnas till den socialdemokratiska riksdagsgruppen och SKL.

11. Kulturgaranti i skolan

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Bromma-Kungsholmen genom Eva Risberg. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

En kulturgaranti i Sveriges skolor – en metod att arbeta med ett kulturperspektiv i klass 0 tom 9, förslagsvis med finansieringsstöd från Statens kulturråds Skapande skola-satsning

Många skolor arbetar redan med kultur, skapande arbete och estetiska läroprocesser, utifrån det tydliga kulturuppdrag som anges i läroplanen för grundskolan (Lgr 11). Samtidigt visar rapporter att det i stora delar av Sverige inklusive huvudstaden saknas metoder för att inkludera alla barns och ungdomars möjligheter att själva få skapa och delta i det kulturella livet skiljer sig åt kraftigt. Skolan har, som ingen annan del av samhället, förmåga att nå ut till alla - oavsett familjens resurser eller bakgrund, och är därför en naturlig utgångspunkt i arbetet för barns och ungas rätt till kultur.

När man arbetat med skapande och konstnärlig verksamhet i skolan har dessutom det pedagogiska uppdraget berikats och förstärkts.

Kulturgarantin är en metod att systematiskt integrera kulturen i skolarbetet och som tillämpas med framgång i flera kommuner i Sverige idag. Kulturgarantin innebär att alla barn under varje läsår garanterat får vara med om en professionell kulturupplevelse, t.ex. en teaterföreställning, en konsert, filmvisning, dansföreställning etc. under året. Dessutom innebär garantin att eleverna själva är aktiva, kulturpedagoger arbetar med barnen, t ex genom att sätta upp en liten teaterpjäs själva, ordna en musikshow, göra en utställning, kanske en animerad film. I de flesta skolor har barnen naturligtvis även tidigare haft kulturupplevelser och -aktiviteter, men skillnaden med kulturgarantin är att alla barn i skolan garanteras detta varje år. Genom att ha en struktur för mötet mellan kultur och skola underlättas samarbetet både praktiskt och kreativt. Tanken är att kulturen som upplevelse, men också som eget skapande, ska finnas i det vardagliga skolarbetet, eleverna garanteras att möta kulturuttryck av olika slag i skolan samtidigt som de ges möjlighet att fördjupa sig i ett kulturellt uttrycksmedel.

Kulturgarantins grundidé är att enligt ett schema, som rullar genom hela grundskolan (klass 0 tom 9), planeras i varje klass in olika former av kulturupplevelser/aktiviteter, till exempel: bild (klass 0 och 7), dans och rörelse (klass 1 och 8), musik (klass 2 och 5), teater (klass 3 och 6), film (klass 4 och 9) och litteratur (bokprat i tre olika klasser under året). Varje skolår knyts på det sättet till ett kulturämne, och i samband med upplevelsen arbetar kulturpedagogen med var klass för sig. Kulturen blir genom kulturgarantin en del av skolans värld. Ett bra och framgångsrikt samarbete med så väl den lokala kulturskolans personal som kulturpedagoger och ibland även kulturinstitutioners professionella pedagoger är önskvärt för att kunna utveckla kulturgarantin på ett fruktbart sätt. Många fria teater- och musikgrupper och även konstnärer arbetar dessutom med workshops och annan pedagogisk verksamhet som kan erbjudas eleverna. Kulturpedagogerna kan arbeta ute på skolorna och i klasserna. Att genom kulturgarantin arbeta långsiktigt under hela skoltiden med ett kulturperspektiv, där kulturen är en del av skolarbetet, kommer att ge eleverna en rikare skoltid och enligt forskning bättre studieresultat, och kan sannolikt bidra till en positiv utveckling på många plan, kanske även till ett livslångt kulturintresse.

Att införa en kulturgaranti för alla barn i Stockholms skolor 0-9 skulle kunna finansieras genom bidrag från Statens kulturråds Skapande skola-satsning. I läroplanen står bland annat att skapande arbete är en väsentlig del i lärandet och att eleverna ska utveckla sin förmåga till kreativt skapande och få ett ökat intresse för att ta del av samhällets kulturutbud, och Statens kulturråds Skapande skola-satsning ökar skolors möjligheter till inköp av professionell kulturverksamhet, till insatser som främjar ungas eget skapande och till insatser som långsiktigt ökar samverkan mellan skolan och kulturlivet, vilket är själva avsikten med satsningen och bidragen.

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi:

1. Att en kulturgaranti införs i skolan läsår 0 till och med 9, förslagsvis med finansieringsstöd från Statens kulturråds Skapande skola-satsning
2. Att motionen överlämnas till den socialdemokratiska riksdagsgruppen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 10 och 11

Föredragande: Eva-Lena Gustavsson

Kultur är en viktig och självklar del i ett hållbart samhälle och i var människas liv.

Kulturaktiviteter av skilda slag – eget utövande och egna upplevelser av allt från dans, litteratur, sång, musik och konst till sömnad, bakning och spel – har positiva effekter på hälsa, det visar idag forskning tydligt. Att det också gör livet rikare, kan bryta ensamhet, stärka sammanhållning och få igång tankeverksamhet och värdefull kreativitet är förstås också positivt för både individ och samhälle.

Socialdemokrater för tro och solidaritet värderar kulturens roll för att utveckla det goda samhället. Kulturen ska beröra, utveckla och vidga tanken, men också provocera och utmana. I vårt manifest tydliggörs att ”kultur, arbete och livslångt lärande gör människor starka att möta samhällsförändringar, det ger människor nödvändiga redskap för att förstå sig själva och sitt samhälle.”

Styrelsen delar motionens mening att kulturupplevelser och kulturaktiviteter bör vara alla till del, i såväl skola som i vård och äldreomsorg.

Idag finns pengar genom skapande skola att söka hos Statens kulturråd. Under några års tid har ett projekt om kultur för äldre löpt, även det genom Statens kulturråd. Ansvar för den nationella kulturpolitiken är delad på flera institutioner, myndigheter samt på kommuner, regioner och landsting. Inom vård och äldreomsorg finns många satsningar på kultur, t.ex. med dansterapi, teater- och musikföreställningar och sång för äldre.

Socialdemokrater för tro och solidaritet bör fortsätta arbeta för att klargöra vikten av att kultur ges utrymme i alla samhällsområden. Vidare att stå bakom en fortsatt stark nationell kulturpolitik som värnar bredd, tillgänglighet och mångfald; kultur för och av och med alla, i alla åldrar.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att anse motionerna 10 och 11 besvarade.

Motioner B: Internationell solidaritet

12. Demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia

Av Liban Webile, Kungälv. Distriktsstyrelsen i Bohuslän har upptagit motionen som egen.

Det pågår just nu i många länder en strävan mot demokrati som tydliggörs av befolkningarnas krav på förändring och deras förhoppning att kunna påverka sin framtid. Att gå från diktatur, extremismen till demokrati är en lång och påfrestande kamp. Det innebär förutom fria val också utveckling av mänskliga rättigheter som yttrandefrihet, pressfrihet, lika rättigheter för kvinnor och män, uppbyggnad av fungerande rättssystem och andra demokratiska institutioner.

Socialdemokrater för tro och solidaritet kan praktiskt stödja befolkning och massmedia i dessa länder i deras arbete för att införa demokrati, i att delta i det demokratiska arbetet och utvecklingen av demokratiska institutioner.

Stödet kan bestå av att bjuda hit företrädare för demokratiska rörelser som får träffa svenska politiker och media. Sverige kan ge en internationell plattform och bidra med ekonomiskt stöd, utbildning och experthjälp. Vi vill särskilt i detta sammanhang uppmärksamma Somalia.

Sverige kan bättre bevaka och uppmärksamma situationen i Somalia och verka för ökad kunskap och engagemang i demokratiska frågor, verka för kunskaper och insikter om människors rättigheter. Yttrande- och opinionsfrihet kommer att befrämja ekonomisk, kulturell och social framgång i Somalia.

Med ledning av ovanstående föreslås:

Att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att Sverige genom mer aktivt och öppet stöd till de demokratiska rörelserna i Somalia bidrar till utveckling av demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 12

Föredragande: Ulf Bjereld

Decennierna efter det kalla krigets slut har i stora delar av världen präglats av demokratiseringsprocesser. Kampen för demokrati och mänskliga rättigheter är global, men de senaste åren har omvärldens uppmärksamhet tenderat att särskilt riktas mot den dramatiska händelseutvecklingen i Mellanöstern och den Arabiska våren. Demokratiseringsprocesserna i andra delar av världen har tenderat att hamna i skymundan. Motionären lyfter därför en viktig och angelägen fråga genom att efterlysa en bättre bevakning och uppmärksamhet kring situationen i Somalia, på Afrikas horn.

Somalia är ett av världens mest krigsdrabbade länder. Under kalla kriget användes det strategiskt belägna Somalia som en bricka i stormaktsspelet mellan USA och Sovjetunionen. Under de senaste 20 åren har landet riskerat att falla sönder i strider mellan olika klanmiliser och ofta stått utan en fungerande regering eller statlig förvaltning. Kriget har skadat landet på många sätt. FN organet UNHCR beräknar att det idag finns ca 1 miljon somalier på flykt inne i Somalia och att det finns ca en miljon somalier på flykt utanför landet. Piratverksamheten har blivit en alternativ inkomstkälla och olika islamistiska miliser stärkte sitt inflytande. Sedan några år tillbaka finns en visserligen svag och bräcklig regering, men som ändå skulle kunna utgöra grunden för en process kring fred, demokrati och stabilitet i detta plågade land.

I juli 2013 antog Sveriges regering en ny resultatstrategi för biståndet till Somalia. Den nya resultatstrategin fokuserar även på diasporans roll i utvecklingssamarbetet, vilket kan möjliggöra nya samarbeten mellan Sverige och Somalia. Här kan aktiva inom STS möjligen finna vägar att kanalisera engagemang.

Under senare decennier har Socialdemokrater för Tro och Solidaritet vid några tillfällen bedrivit projekt- och solidaritetsarbete med anknytning till Somalia. I början av 2000-talet genomfördes ett projekt i genom en speciell Somaliagrupp som förde samtal med tre av de då 23 existerande somaliska organisationerna i Rinkeby. I mitten av 2000-talet genomförde förbundet tillsammans med olika organisationer i Somalia projektet "Demilitarisation of child soldiers in Somalia", vilket slutredovisades år 2007. Projektet genomfördes i staden Merka i södra Somalia. Det hade följande syften och arbetsområden: 1) att erbjuda demobiliserade barnsoldater en meningsfull framtid bl.a. genom yrkesträning, 2) att inhemska metoder för konfliktlösning skulle användas för att minska spänningar i Somalia och att de skall integreras med modern konfliktlösningsteori, 3) att stärka civila samhället via medverkan från näringslivet samt arbetare och tjänstemän, 4) att motivera föräldrar att hindra barn från att bli barnsoldater, 5) att minska våldet på gatan genom att mobilisera och motivera barn och unga från gatan för verksamhet som tar dem från gatorna. Projektet involverade 110 pojkar och flickor som delades i fyra klasser med 12 lärare. De gavs träning i yrken som elektriker, hushållsarbete, skraddare och skopputsare. Projektet uppnådde flera av sina uppsatta mål, men genomförandet krävde oerhört stora arbetsinsatser beroende på de svåra förutsättningarna i landet.

Motionären föreslår att Socialdemokrater för tro och solidaritet verkar för att Sverige genom mer aktivt och öppet stöd till de demokratiska rörelserna i Somalia bidrar till utveckling av demokrati och mänskliga rättigheter i Somalia. Förslaget är behjärtansvärt, men om förbundets insats skall bli något mer än ett allmänt uttalande om stöd krävs ett aktivt lokalt engagemang från förbundets grupper och distrikt. Med denna reservation föreslår Förbundsstyrelsen att årsmötet bifaller motionen.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

13. Drönare som kan döda utan mänsklig inblandning

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Uppsala genom Peder Granath och Bo Wirmark

Drönare är benämningen på obemannade luftfarkoster som främst USA använder i allt större utsträckning för att genomföra vad FN:s särskilda rapportörer i frågan kallar ”utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar”. Länder där drönarattacker dokumenterats är bland annat Afghanistan, Pakistan, Jemen, Libyen, Irak, Somalia och Palestina (Gaza). Vid sidan av USA uppges även Storbritannien, Israel och Turkiet ha genomfört drönarattacker. Inom en snar framtid kommer troligen antalet stater som har kapacitet att använda drönare att öka kraftigt.

Det finns många uppgifter om att tusentals civila dödsats eller skadats allvarligt genom drönarattacker. Det exakta antalet är emellertid svårt att uppskatta eftersom det inte finns någon insyn och effektiva utredningar försvåras.

Staters omfattande användning av godtyckligt dödande med hjälp av drönare på andra staters territorium som en del av begreppet ”föregripande självförsvar” har orsakat stora kontroverser. Enligt FN:s särskilda rapportörer finns det ett vakuum vad gäller ansvarstagande och insyn. En av dem, Philip Alston, har beklagat att tydliga rättsliga normer åsidosätts när någon anser sig ha rätt att döda efter eget gottfinnande.

Detta har utlöst en internationell diskussion om i vad mån användningen av drönare urholkar eller undergräver folkrätten. Det har samtidigt understrukits att enligt internationell humanitär rätt är godtyckligt dödande förbjudet, även i samband med väpnade konflikter. Internationell humanitär rätt tillåter inte att man siktar in sig på personer även om dessa direkt medverkar i fientligheter i icke-krigförande länder.

En stats drönarattacker på en annan stats territorium utan den senares samtycke utgör enligt internationella domstolen en kränkning av internationell rätt och av den drabbade statens territoriella integritet och suveränitet.

Av dessa skäl är det angeläget med en opinionsbildning i många fora med bestämda uppmaningar till alla stater som har eller är på väg att skaffa sig drönarteknologi:

- Att strikt uppfylla sina åtaganden enligt internationell rätt, särskilt människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt, och att förklara användningen av drönare för riktat dödande utanför väpnade konflikter som ett illegalt agerande som kan likställas med utomrättsliga avrättningar.
- Att offentligt bekräfta ståndpunkten att det inte råder någon internationell väpnad konflikt mellan USA och al-Qaida och därtill knutna enheter, och att protestera mot USA:s och andra länders fortsatta praxis med riktat dödande som ett farligt prejudikat.

- Att staterna, i enlighet med sina rättsliga skyldigheter, inte bidrar till att underlätta eller dela med sig av underrättelseinformation som kan användas av andra stater för medverkan i olagligt riktat dödande eller för utförande av sådant dödande.
- Att ålägga alla stater som har tekniken för bestyckade drönare att offentligt redovisa den rättsliga grunden för användningen av drönare, det operativa ansvaret och information om offren för drönarattacker, särskilt civilpersoner. Att se till att dessa stater genomför omedelbara, grundliga, oberoende och opartiska undersökningar av alla där det finns rimliga skäl att tro att drönarattacker lett till olagligt dödande. Här i bör också ingå opartiska utredningar av misstänkta brott mot internationell och nationell lag, hjälp till civila offer och ersättning till de civila offrens familjer. Att möjliggöra rättsliga prövningar av drönarattacker och se till att de olagliga drönarattackernas offer får effektiv tillgång till rättsmedel.
- Att inte bidra till forskning om, och utveckling av, bestyckade helautomatiska och självgående drönare som kan döda utan mänsklig inblandning och att förbjuda införskaffande och export av sådana

Sveriges regering bör utveckla sin utrikes- och säkerhetspolitik till att innefatta bestämda åtgärder mot drönare i linje med ovanstående punkter och bland annat driva dessa krav inom Europeiska Unionen.

I linje med ovanstående yrkar vi:

Att förbundsårsmötet i ett uttalande och på andra sätt verkar för att det socialdemokratiska partiet tar upp drönarfrågan som ett tydligt inslag i sin utrikes- och säkerhetspolitik.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 13

Föredragande: Ulf Bjereld

Under senare år har USA i allt större utsträckning använt sig av så kallade drönare för att bekämpa fientliga mål – särskilt vad USA beskriver som terrorister – i olika länder i världen. De civila offren har blivit många och USA använder alltför ofta drönarna på ett sätt som i praktiken innebär utomrättsliga, summariska och godtyckliga avrättningar av människor.

Det teknologiska fenomenet drönare är tveeggat. Å ena sidan kan drönarteknologin medverka till bättre träffsäkerhet, det vill säga till att det blir lättare att skilja på civila och kombattanter. Å andra sidan kan drönarvapen användas i situationer där man inte skulle ha skickat in soldater, vilket sänker tröskeln för militär våldsanvändning. Det är viktigt att notera att användningen av drönare är föremål för exakt samma reglering som andra vapen och att användandet av drönare självklart måste följa gällande folkrätt precis som andra militära vapeninsatser måste göra.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning, och understryker vikten av att internationell rätt respekteras. Om drönarattacker skulle användas utanför väpnade

konflikter, till exempel i en gisslansituation där det visat sig omöjligt att förhandla, måste dessa insatser självklart också utföras inom ramen för gällande internationell rätt. Förbundsstyrelse delar full motionärernas uppfattning om vikten att offentligt slå fast att det inte råder någon internationell väpnad konflikt mellan USA och al Qaida. En sådan kan möjligen sägas ha förelegat 2001 och en tid därefter, men den upphörde definitivt när al Qaidas militära operativa förmåga krossats.

Folkrätten förbjuder stater att understödja andra staters folkrättsbrott. Staterna skall därför, i enlighet med sina rättsliga skyldigheter, inte bidra till att underlätta eller dela med sig av underrättelseinformation som på sannolika skäl antas användas av andra stater för medverkan i olagligt riktat dödande eller för utförande av sådant dödande. Stater som har tekniken för bestyckade drönare bör åläggas att offentligt redovisa den rättsliga grunden för användningen av drönare, det operativa ansvaret och information om offren för drönarattacker, särskilt civilpersoner. Stater är bundna av t ex Genèvekonventionerna och sedvanerätten gentemot varandra, och alla stater har därför ett berättigat intresse att veta hur t ex USA tillämpar dessa regler. Om en stat anser sig ha legitima underrättelseskäl att inte lämna ut alla detaljer är en annan sak, men det måste bedömas från fall till fall.

Förbundsstyrelsen anser att den svenska regeringen bör initiera en utredning om drönarproblematiken och driva frågan internationellt i syfte att få en internationell reglering i någon form. Förbundsstyrelsen menar här att t ex ICRC, Internationella rödakorskommittén kan vara en lämplig samarbetspart. Förbundsstyrelsen föreslår att förbundsårsmötet i ett uttalande och att förbundet på andra sätt verkar för att det socialdemokratiska partiet i sin utrikes- och säkerhetspolitik stärker internationell humanitär rätt, inklusive med avseende på användningen av drönare.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

14. Hela biståndet måste gå till bistånd, inte till ministerns lön

Av Leif Brandt, Oskarshamn och Peter Bruno, Nässjö. Distriktsstyrelsen i Kalmar har upptagit motionen som egen.

Socialdemokrater för Tro och Solidaritet har under lång tid drivit biståndsfrågan och driver fortfarande frågan. Nu har det framkommit att den s.k. Alliansen inklusive Kristdemokraterna, har tagit av biståndspengarna för att betala biståndsministerns lön. För Kristdemokraterna måste detta kännas problematiskt, då de tillsammans med oss Socialdemokrater drivit enprocentsmålet. Det måste kännas för dem som en svekdebatt, men det är ju inte vårt problem då vi står upp för enprocentsmålet. Hela summan av biståndet måste gå till bistånd, inte till ministerns lön. Denna stöld av biståndspengar kan vi Socialdemokrater inte acceptera på några vis i världen. Idag är

biståndet fortfarande 1 % av BNI och så skall det vara. Därför måste vi ligga på för att biståndet skall vara oförändrat. Vi måste ligga på partiet att driva frågan både i debatten och i Riksdagen. Lyfta upp frågan i de sammanhang vi får tillfälle till att debattera i. Biståndet är ju hjälp i utvecklingsländer inte för att betala löner i regeringen.

Härmed yrkar vi:

1. Att motionen lämnas till Riksdagsgruppen i STS, som bevakar så att enprocentsmålet ligger fast.
2. Att förbundet på lämpligt sätt arbetar med att hela biståndet går dit det hör hemma, inte till ministrarnas lön.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 14

Förbundsstyrelsens föredragande: Ulf Bjereld

Utvecklingen i världen har gått framåt. Fler länder än tidigare har demokratiskt styrelseskick, flera av FN:s millenniemål har redan uppnåtts och ytterligare några kan hinna infrias fram till 2015. För första gången i historien kan fattigdomen göras till historia om den politiska viljan finns.

Samtidigt präglas världen av djupa orättvisor inom och mellan länder. 900 miljoner människor lägger sig hungriga varje kväll och miljarder lever i fattigdom. Parallellt med snabb tillväxt har vi i flera år i världen sett ökande sociala och ekonomiska klyftor och allt värre klimat och miljöhot. Finans-, livsmedels- och klimatkriser drabbar de redan fattiga hårdast.

För drygt 50 år sedan lades proposition 100 om svenskt utvecklingsbistånd fram. Mer än ett halvt sekel av solidaritet och utvecklingsfrämjande har gått. Det har gått över ett decennium sedan riksdagen antog politiken för global utveckling, också ett viktigt och framsynt steg för den svenska och socialdemokratiska utvecklingspolitiken.

Politiken ska ta sin utgångspunkt i människors egna drivkrafter att skapa utveckling. Socialdemokraternas agenda för internationellt utvecklingssamarbete syftar till att minska fattigdomen och orättvisorna i världen samt bidra till en hållbar och demokratisk utveckling. Alla politikområden måste sträva åt samma håll för att skapa global hållbar utveckling. Detta gäller självfallet även EU:s bistånd. Jämställdhet och kvinnors roll i utvecklingen måste vara ett prioriterat område i utvecklingspolitiken. Det handlar till exempel om att generellt rikta insatser till kvinnor och jämställdhetsarbetet samt att öka andelen bistånd till stöd för kvinnors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter samt att öka och inrikta demokratistöd med fokus på kvinnor och civilsamhället.

Motionärerna betonar vikten av att enprocentsmålet för svenskt bistånd ligger fast och att det inte urholkas genom godtyckliga avskrivningar. Allt bistånd skall gå till utveckling. Ministerlöner skall bäras av förvaltningsanslaget. Förbundsstyrelsen delar den bedömningen, och vill att årsmötets beslut inte enbart behandlar ministerlönen utan även explicit uppmärksammar risken för godtyckliga avskrivningar överhuvudtaget och betonar att allt bistånd skall gå till utveckling.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla att-sats 1.
2. Att förbundet på lämpligt sätt ska arbeta för att enprocentsmålet för svenskt bistånd ligger fast och inte urholkas genom godtyckliga avskrivningar. Allt bistånd ska gå till utveckling. Ministerlöner ska bäras av förvaltningsanslaget.
3. Att i övrigt anse motionen besvarad.

15. Särskilt asylvisum för utomeuropeiska flyktingar

Av Sydöstra Sörmlands STS-grupp genom Kjell Wiklund. Distriktsstyrelsen i Sörmland har upptagit motionen som egen.

Socialdemokratin föddes ur visionen om allas frihet, jämlikhet och broderskap. Den är en öppen internationell rörelse och skall vara en global kraft för allas möjligheter till ett gott liv i en inkluderande gemenskap. Detta skall också gälla människor som idag flyr från det kaos och den skräck som våld och krig medför. En rännil av dagens flyktingströmmar når till EU och till vårt land. STS bör enligt vår mening vara en viktig pådrivare i vårt parti i dessa frågor.

Europeiska unionen är ett fredsprojekt, en vision om ett Europa i vänskap. Men EU riskerar att bli en sluten värld, en "Lycksalighetens ö" i världen. Flyktingar utanför dess gränser finner inga legala sätt att ta sig in i "Festung Europa". EU:s migrationspolitik genererar kriminalitet och katastrofer som skördar liv, senast vid Lampedusa. Det svenska regelverket kräver att asylansökningar görs i Sverige. Men flyktingar kommer ju inte in i Sverige, på legal väg. Detta uttrycker inte den "generösa" flyktingpolitik, som vi berömmar oss av.

Utomeuropeiska migranter/flyktingar bör kunna göra sina ansökningar om uppehållstillstånd vid svenska beskickningar i utlandet. Vårt tal om öppenhet, solidaritet och generositet saknar med dagens regelverk täckning. Det är utmanande att den enda fråga som Stefan Löfven och Fredrik Reinfeldt vid TV:s partiledardebatt oktober 2013 var överens om, var fasthållandet vid dagens ordning: Alla ansökningar måste göras här, dit de sökande inte kan ta sig. EU låser igen om sig. Sverige bör kunna ta initiativ till att förändra EU-s hållning i denna fråga.

Vi föreslår:

Att socialdemokratins tradition som en internationell kraft för frihet, jämlikhet och broderskap tar sig uttryck i att Sverige, via riksdagen och EU-parlamentet undersöker förutsättningarna för

att utomeuropeiska flyktingar skall kunna ansöka om särskilt asylvisum på EU-medlemmarnas ambassader och konsulat utanför EU-s gränser.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 15

Föredragande: Peter Weiderud

Förbundsstyrelsen delar motionären oro om att de ökande svårigheterna att söka asyl i Europa är ett hot mot asylrätten. I synnerhet svårigheterna för flyktingar från krigets Syrien att kunna söka asyl i Europa har tydligt visat detta.

Det finns ingen möjlighet för Sverige att ensamt skapa varaktiga förändringar i dagens system. Asyltrycket är så stort att ett enskilt land inte har praktiska förutsättningar att ha en annorlunda hantering än övriga EU. Därför måste förändringar till säkra asylvägar sökas på europeisk nivå.

En generell möjlighet för asylhantering på EU-länders beskickningar kan medföra andra problem, både i form av hög belastning och i ökad utsatthet för asylsökande. Ambassader bevakas vilket gör att en asylsökande kan hamna i svårigheter om det kommer till hemlandets kännedom att vederbörande vill lämna landet för politisk asyl.

Därför måste EU-länderna söka en samordning som är flexibel och där asylrätten står i fokus. Under Syrienkrisen borde det t ex vara möjligt att öppna för asylhantering från beskickningar i ett grannland – t ex Turkiet – dit det är möjligt för flyktingar att ta sig. Detta kan t ex vara ett tillfälligt asylvisum, i enlighet med motionären förslag.

EU-organet Frontex måste också få instruktioner så att man bidrar till att underlätta för flyktingar att säkert kunna få sin rätt till asyl prövad.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

16. Humanare behandling av vissa asylsökande

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Uppsala genom Görel Sävborg-Lundgren.

En del asylsökande som fått avslag på ansökan om uppehållstillstånd i Sverige kan inte deporteras till det land de flytt från, därför att det landet inte tar emot dem. Det är den berörde som har att bevisa att verkställigheten inte är möjlig, men Migrationsverket ger inga klara besked om vad dessa personer ska göra för att bevisa det. De blir därför kvar i Sverige i ett tillstånd som närmast kan beskrivas om rättighetslöst. De får inte arbeta, de har inte rätt till svenskundervisning, de kan bo

kvar i Migrationsverkets boenden men kan inte flytta, och Migrationsverket drar ner på ersättningen till dem för levnadskostnader. Denna situation kan pågå i årtal. Rikspolisstyrelsen uppger att en tredjedel av de nya ärenden som Migrationsverket överlämnar till dem rör sig om ärenden som inte går att verkställa. Antalet personer i den här belägenheten ökar ständigt. Men samtidigt görs ingenting åt situationen och människor riskerar att med nuvarande regelverk bli kvar i ett ingenmansland under resten av sitt liv.

Vi anser att det är ovärdigt att Sverige behandlar människor på det sättet. Ingen bör förhindras att försörja sig själv, om man vill och kan. Ingen bör heller berövas sin rörelsefrihet av annan orsak än att han dömts för brott.

Utlänningslagen måste skrivas om så att personer som nekats uppehållstillstånd men blivit kvar i Sverige därför att deportering inte har gått att genomföra, ska ges permanent uppehållstillstånd om deporteringen inte har genomförts senast ett halvår efter att beslutet om avslag vann laga kraft.

Afghanistan är ett land som många flyr från, inte minst unga män. De bedöms av Migrationsverket i många fall sakna asylskäl, och blir därför återsända till Afghanistan när de har fyllt 18 år. Hur säkerhetsläget i Afghanistan kommer att se ut när de utländska trupperna (bl.a. svenska) har lämnat landet, är svårt att bedöma. UNHCR har gett ut nya riktlinjer som varnar för att fler civila redan drabbas och att situationen för internflyktingar har förvärrats. Parlamentariker i Afghanistan har vädjat om att utvisningarna ska upphöra. Svenska Afghanistankommittén vill att Sverige ska avvakta med att verkställa utvisningar. Sverige borde därför låta bli att deportera asylsökande till Afghanistan åtminstone det närmaste året. Vårt förbund bör visa att vi menar allvar med människors lika värde och värdighet. Sverige ska ha en humanare migrationspolitik än den som nu bedrivs.

Vi föreslår att förbundsårsmötet beslutar:

1. Att uppdra åt förbundsstyrelsen att på lämpligt sätt agera för en förändring av utlänningslagen enligt ovan, när det gäller icke verkställbara utvisningsbeslut.
2. Att i ett uttalande under förbundsårsmötet vädja om att utvisningar till Afghanistan inte ska genomföras under det närmaste året.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 16

Föredragande: Peter Weiderud

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning om den ovärdiga situation som människor hamnar i när de inte beviljas asyl och samtidigt inte kan sändas tillbaka till hemlandet. Vår uppfattning är att alla asylsökande ska ha rätt till utbildning och meningsfull sysselsättning från första dagen i asylprocessen och under hela den tid processen pågår. Detta är en investering för framtiden och utbildningen kan i de fall de asylsökande kommer få ett land som kvalificerar för utvecklingsbistånd (uppfyller DACs kriterier) finansieras av biståndsmedel. Om den sökande senare kommer att

beviljas asyl kommer en sådan introduktion att påskynda integrationen. Om den asylsökande behöver återvända, blir utbildningen ett konkret bidrag till hemlandets utveckling.

Vad gäller situationen i Afghanistan så menar förbundsstyrelsen att Svenska Afghanistankommittén har unik kunskap om situationen i landet och att vi har stor anledning att följa deras rekommendationer. Förbundsstyrelsen uppfattning är att det för närvarande inte är lämpligt att verkställa avvísningar till Afghanistan. Men att vi fortlöpande bör följa frågan för att med trovärdighet fortlöpande kunna hävda lämpligheten. Vi bör alltså inte sätta en tydlig tidsgräns, eftersom den kan vara både för kort och för lång.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla att-sats 1.
2. Att anse att-sats 2 besvarad.

17. Ensamkommande flyktingbarn i Europa

Av Gunilla Zomborsecics, Skara.

Myndigheterna i Sverige har ännu inte löst problemet med flyktingbarn. Det är alltså ett problem för flyktingbarnen! Nyligen hörde man om de sjunkande födelsesiffrorna i Europa. Vi behöver fler barn!

Idag hörde jag, att många flyktingbarn helt enkelt försvinner. En del innan processen satts igång, andra sedan de fått besked om avvísning.

Man fruktar nu att en del av dem som försvinner råkar ut för människor som utnyttjar dem för svartjobb eller prostitution. En liten del av de försvunna har fått hjälp av organisationer som gett dem boende. De kan då gå i skolan och söka vård. Det är en hjälp, men samtidigt lever de under hotet att bli upptäckta och utvisade. Det kan ge ångest och kroppsliga symptom som magkatarr.

Det som de unga fruktar är att bli återsända till det första europeiska land som de har kommit till som flyktingar, och därefter till det hemland de flytt ifrån och alla de fasor de genomgått.

Det här måste vara en uppgift för Europas samlade länder att lösa. För det första borde alla dessa länder behandla barn väl. Det må vara barn födda inom eller utom landet. Europas länder har alla undertecknat Barnkonventionen! För det andra borde de se till att de unga flyktingarna blir väl mottagna inom Europa. De måste ges en trygg tillvaro här med bra boende, bra mat och bra utbildning. De yngsta bör komma till en fosterfamilj, de äldre bör få välja om de vill komma till ett bra gruppboende och få varsin kontaktfamilj, enbart ha ett gruppboende eller bo i en familj.

Kort sagt: Barnen bör tas emot som välkomna gäster med en framtid som européer eller, om så är möjligt, som goda tillskott i uppbyggandet av sitt hemland när det blivit fritt från förföljelser och krig.

Som man säger i Afrika: Alla barn är allas barn. Vi är alla skyldiga att ta vara på barnen och ge dem en god framtid. De är nämligen vår framtid. Ju bättre de mår, dess bättre mår vi alla!

Barnkonventionen bör få en förnyad aktualitet och ett förnyat stöd! Helst bör den införas i de europeiska ländernas lagar. Detta är en värdig och nödvändig uppgift för EU!

Jag föreslår därför att förbundsårsmötet beslutar:

1. Att än en gång begära att Barnkonventionen skrivs in i Sveriges lag.
2. Att ge våra S-ledamöter i EU i uppdrag att arbeta för ett förnyande av underskrifter av Barnkonventionen, med de tillägg som tillkommit sedan påskrifterna efter antagandet 1989.
3. Att ge våra representanter i olika organ inom Europa i uppdrag att tala för gott omhändertagande av de barn som flytt till ett land inom Europa samt att se till att inom Europa skapa ett organ för rätt fördelning av mottagandet av dessa barn mellan länderna – utan att skilja syskon, släktingar eller i övrigt barn som på något sätt hör ihop från varandra samt att de upp till 18 års ålder är garanterade fullt uppehåll (i familj eller gruppboende med tillgång till stödfamilj), utbildning och sjukvård och därefter ges möjlighet att söka förlängt stöd samt att de därefter har möjlighet att stanna och arbeta i samma land eller – om de så önskar – kan återvända till sitt moderland, om där råder fred och goda möjligheter och på så sätt bidra till landets uppbyggande.
4. Att lämna över motionen till STS-are i riksdagen.
5. Att lämna över motionen till S-ledamöter i EU.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 17

Föredragande: Peter Weiderud

Förbundsstyrelsen delar motionärens oro för flyktingbarns utsatthet och synen att Barnkonventionen medför staters åtaganden att sätta barnens bästa i främsta rummet. Socialdemokrater för tro och solidaritet (tidigare Sveriges kristna socialdemokraters förbund) har sedan många år drivit kravet att Barnkonventionen ska gälla som svensk lag. Vid partikongressen 2013 blev detta också hela partiets uppfattning.

Motionären pekar på vikten av att följa upp ratificering av de tillägg som görs till Barnkonventionen. Sverige har t.ex. inte ratificerat och implementerat tillägget om barns individuella klaganderätt. En sådan mekanism ingår inte i Barnombudsmannens mandat.

Förbundsårsmötet har inte möjlighet att uppdra åt S-ledamöter i riksdag eller EU-parlament. Däremot kan årsmötet uppmana dem och med detta förtydligande föreslår förbundsstyrelsen att motionen bifalles.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

Motioner C: Hållbar utveckling

18. Ursprungsmärkning av bränsle, olja och gas

Av Mehmet Tekin, Luleå.

Som konsument har vi enligt lag rätt att få reda på varans ursprung och innehåll. Detta lag gäller alla produkter inklusive elförbrukningen. Men när det gäller bränsle, olja och gas finns det inga krav enligt lagen. Om jag som konsument skulle kunna få reda på bränsle, olja och gas och dess produkters ursprung skulle jag få möjlighet att kunna välja vilken lands bränsle, olja och gas jag vill köpa. Genom att få veta bränslets, oljans och gasens ursprung får jag som konsument möjlighet att välja en olja från till exempel från demokratiska eller diktatorsstyrda länder.

Ursprungsregler är de regler som används för att bestämma en varas ursprung, det vill säga avgöra vilket land eller region en vara som importeras kommer ifrån. Dessa regler har betydelse för att få en lägre tull eller tullfrihet, för att få en korrekt handelsstatistik och för att kunna tillämpa handelspolitiska instrument. När säljaren enligt lagen är tvungen att ge oss konsumenter möjligheten att få veta produktens ursprung och innehåll får jag som konsument möjlighet att läsa produktens innehåll och ursprung när jag går till någon affär. Genom denna kunskap kan jag bestämma mig för vilken produkt jag ska köpa. Det är inte alltid priset som är avgörande när jag köper produkter eller tjänster. Jag vill inte köpa produkter som påverkar miljön negativt och vill följa upp miljö/klimateffekterna av mitt bränsle, olja och gas användning. Genom att jag köper produkter med rättvismärke så vett jag att de som producerat de märkta varorna har fackliga rättigheter och en rimlig lön och att inget barnarbete förekommit. Jag vill inte köpa produkter från icke demokratiska länder eller diktatorer. Genom mitt val av bränsle och olja är jag också med och påverkar hur bränsle och olja produceras i förnybara energikällor. Genom att få veta bränslets, oljans och gasens ursprung får vi konsumenter möjlighet att välja en olja från till exempel från Norge eller Saudiarabien. Norge är en demokratisk stat och det finns tydliga regler och arbetarna har de fackliga rättigheterna och får en rimlig lön och att inget barnarbete förekommer. I Norge måste olje- och bränsleproducenterna följa reglerna för att minimera miljöpåverkan och ta hänsyn till naturen. Medan diktaturstater som Saudiarabien struntar i arbetarnas rättigheter och miljöpåverkan.

Vi socialdemokrater behöver därför tydligt klargöra att konsumenter, privata och offentliga, ska ha rätt att kunna få reda på oljans och dess produkters ursprung. Då skulle vi få möjlighet att kunna välja vilken landsolja och bränsle vi vill köpa.

Jag yrkar att:

1. Vi inom Socialdemokrater för tro och solidaritet tydligare markerar vår inställning till bränslets, oljans och gasens och dess produkters ursprung.
2. Vi inom Socialdemokrater för tro och solidaritet ska arbeta för att konsumenter ska ha rätt att kunna få reda på oljans, gasens och dess produkters ursprung.
3. Motionen skickas vidare till partikongressen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 18

Föredragande: Jonas Magnusson

Motionären har fångat upp en viktig och positiv trend i samhället, nämligen att människor i sin egenskap av inte bara politiska varelser utan också konsumenter kan uttrycka och påverka ekonomiska och politiska maktstrukturer i Sverige och i världen. Motionären önskar utvidga det hittills alltför smala, om än växande, segment av produkter där konsumenten kan ha större kunskap om förutsättningar för och konsekvenser av produktion och konsumtion av en vara eller tjänst. I motionen lyfts fram bränsle, olja och gas.

Förbundsstyrelsen ställer sig i grunden positiv till den ambitionen men ser också utmaningar, framförallt när det gäller att-sats 1 och 3.

När det gäller att-sats 1 vill motionären att Socialdemokrater för tro och solidaritet ska markera vår inställning till bränslets, oljans och gasens och dess produkters ursprung. Att närmare analysera varje enskilt bränsleslag och dess ursprungslands situation är dock ett alltför omfattande uppdrag för oss som organisation, när det gäller både kapacitet och kompetens. Varje ursprungslands omständigheter kring produktion av dessa produkter förändras också över tid. Länder betar sig bättre eller sämre relativt den tid vi lever i. Området tangerar också utrikespolitiska ställningstaganden, där förbundets resurser måste begränsas till att omfatta de i våra politiska riktlinjer fastställda områdena.

Att-sats 2 ser förbundsstyrelsen inte några problem med att anta, eftersom den är formulerad på ett sådant sätt att vi uppmuntrar krafter också utanför vårt förbund att understödja den trend av konsumentkraft som är just i ökande.

Att-sats 3 faller på att det inte i nutid finns någon partikongress i annalkande och dessutom är vi inte motionärer till partiets kongress såsom förbund.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att avslå att-sats 1.
2. Att bifalla att-sats 2.
3. Att avstå att-sats 3.

19. Öka konsumentmakten på de avreglerade marknaderna

Av Eskilstuna STS-grupp genom Lars G Linder och Daniel Torstensson.

Vi ser dagligen exempel på hur kunderna kommer i kläm på de avreglerade marknaderna och att kvaliteten blir lidande i avsaknad av resursstarka kundorganisationer som skyddar kunderna.

Det är viktigt att staten tar sitt ansvar för att erbjuda en kunddriven oberoende granskning av de avreglerade marknaderna så att hänsyn tas till långsiktig försörjningstrygghet, pris på produkten och tjänstens kvalitet. Här kan bl.a. kundorganisationer, högskolor och universitet genom långsiktig finansiering gå i bräschen för att en oberoende granskning kommer till stånd och sätta press på de tillsynsmyndigheter som övervakar marknaderna. Tillsynen inom de flesta avreglerade områden är idag mycket svag, vilket visar sig inte minst märks på järnvägsmarknaden och apoteksmarknaden. Då Regeringen sällan följer upp tillsynsmyndigheternas verksamhet, har kundorganisationer och även Riksrevisionen gång efter annan uppmärksammat att många tillsynsmyndigheter är tandlösa.

Många kanske tror att Konsumentverket fyller den rollen att skydda kunderna, men de senaste årens erfarenheter för kunderna på de avreglerade marknaderna visar med all tydlighet att så inte är fallet. Dels beror det på den expertkännedom som kunderna behöver inom respektive område för att kunna granska och förbättra marknaden ur ett kundperspektiv. Det är inte generell kunskap om konsumentskydd som behövs utan specialistkompetens inom varje område, om kunderna ska kunna föra en trovärdig debatt med branschorganisationerna som företräder producentledet. Detta gör det också svårt för journalister att granska dessa marknader då det ofta inte längre finns tid och resurser för en djupare research och situationen har inte förbättrats i och med att presstödet har minskats ner.

Som det ser ut nu så finns de mesta av pengarna för opinionsbildning och forskning hos producentledet. Det sitter också helt naturligt på den mesta kunskapen då de bedriver verksamheten. Vidare har de genom sina vinster på marknaden byggt upp lobbyorganisationer och branschforskningsinstitut som har råd att anlita de bästa forskarna och konsulterna, som många gånger de statliga myndigheterna inte ens rår på. Det är inte svårt att förstå att det inte är många konsulter eller forskare som vågar vara kritiska mot den bransch som de själva arbetar inom, eftersom karriärvägarna för dessa personer är starkt begränsade idag.

Det är enligt vår mening statens ansvar att vid varje avreglering se till att det skapas finansiering och tillräcklig kunskap även för konsumenterna att värdera och granska de olika produkter och tjänster som erbjuds. Finansiering kan antingen ske genom statligt anslag eller genom en avgift på den produkt som kunden köper. För att få väl fungerande avreglerade marknader där kunderna får den kvalitet de betalar för behövs därför reformer kopplat till ökad konsumentmakt som leder till att de idag tydliga informations- och resursasymmetrierna mellan brukare och producenter på sikt utjämnas.

Vi föreslår att:

1. Socialdemokraterna startar upp ett konsumentpolitiskt arbete.
2. Socialdemokraterna tillsätter en studie för att kartlägga resurserna hos konsumentorganisationer och branschorganisationer samt forskningsmedel för oberoende forskning och branschforskning.
3. Riksdagen skapar långsiktig finansiering för konsumenterna och deras konsumentorganisationer.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 19

Föredragande: Eva Hedesand Lundqvist

År 2012 kom det ut en statlig utredning, *Konsumenten i centrum – ett framtida konsumentstöd*, SOU 2012:43. Utredningens uppdrag var att se över framtidens stöd till konsumenter och det befintliga stödet till konsumenter i form av information och vägledning när det gäller rättigheter och skyldigheter som val av produkter på konsumentmarknaderna, val av offentligt finansierade aspekter och val av produkter med hänsyn till etiska och miljörelaterade aspekter. Uppdraget har även innefattat att föreslå hur ett ändamålsenligt och effektivt stöd som är likvärdigt för alla konsumenter i landet bör organiseras och i det sammanhanget beakta att relevanta aktörers roller och ansvarsområden blir tydligare.

Det har också ingått att föreslå strategier och metoder för hur berörda aktörer ska utforma sina insatser för att stödet till konsumenter ska nå fram till och användas av konsumenter, identifiering av olika målgruppers behov och förutsättningar och lämpliga informationskanaler. Utredningen har även haft i uppgift att se hur andra länder har organiserat konsumentstödet.

Konsumenterna har haft större möjligheter än nu att i kommunerna och deras konsumentvägledning samt konsumentnämnder få direktinformation, stöd och hjälp. Nu finns det kvar fyra konsumentnämnder och allt för få konsumentvägledare. Andelen rådgivning av förebyggande karaktär minskar pga. att alltmera förebyggande information och rådgivning söks av konsumenterna via media och data. Kommunala konsumentverksamheter och konsumentvägledare har stora möjligheter att påverka de som säljer varor på lokal- och riksplanet.

Sveriges Konsumenter, en konsumentorganisation med medlemskap av flera folkrörelseorganisationer kan liksom andra remissinstanser påverka riksdagen att se över lagar som styr konsumentintressena samt lämna information och ge förebyggande råd.

Tyvärr är de flesta instanser, verk, myndigheter, inspektioner m.fl. informationsinstanser.

För att det skall kunna ske någonting måste mera pengar anslås till förändringar av konsumentintressena. Konsumentpolitik är inte en prioriterad politikgrupp i den politiska världen. Alltmera av denna finns idag i EU-sfären. Alltmera standardiseras och detta gör det ännu svårare för konsumenterna. Standardisering och avregleringar gör det svårt för konsumenterna att få möjlighet att påverka.

Förbundsstyrelsen anser det viktigt att arbeta med dessa frågor. Kommunalt konsumentarbete bör få en större prioritering i rikspolitiken. Socialdemokraterna bör starta upp ett konsumentpolitiskt arbete. Kunskapen finns i partiet såväl på riksnivå som på kommunnivå. Det konsumentpolitiska program som finns i partiet behöver förnyas. Vidare finns det i SOU 2012:43 ett antal förslag som inte är finansierade. Flera av dessa är värda att ta tillvara.

Förbundsstyrelsen noterar att idag finansieras kommunal konsumentvägledning och konsumentpolitiskt arbete via kommunala budgetar. Vid en översyn av konsumentfrågor bör statlig finansiering eller bidrag till kommunerna undersökas.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att översända motionen och styrelsens utlåtande till STS-gruppen i riksdagen.
2. Att översända motionen och styrelsens utlåtande till partistyrelsen.
3. Att därmed anse motionen besvarad.

20. Det finanspolitiska ramverket och hållbar utveckling

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Uppsala genom Peder Granath och Rafael Waters

”Klimatfrågan är vår tids ödesfråga.” Så inleder vi sidan 22 i framtidskontraktet. Vi säger oss också vara det parti som kan klara av den omställning som krävs av samhället för att undvika ödesdigra klimatförändringar. Socialdemokratin har genom historien visat prov på detta i andra sammanhang och vi är överens om att marknaden inte kommer klara denna omställning på egen hand. Politiken och den offentliga sektorn har en avgörande roll i detta arbete.

För att klara av en sådan omställning krävs en sammanhållen politik på alla nivåer, vilket överraskande nog inte finns mellan dagens ekonomi- och miljöpolitik. Det finanspolitiska ramverket som är styrande i utformningen av landets finanspolitik har idag inte en definition av hållbar utveckling eller miljömässigt hänsynstagande som överensstämmer med landets miljöpolitik.

Det finanspolitiska ramverket syftar att leda till en hög och hållbar sysselsättning och ekonomisk tillväxt (strukturpolitik), en välfärd som kommer alla till del (fördelningspolitik) och en stabil ekonomisk utveckling (stabiliseringspolitik) utan att åstadkommas till priset av oacceptabla effekter på miljön, klimatet eller människors hälsa. Vad oacceptabla effekter är förklaras inte närmare. Det finns inte heller någon koppling till miljöpolitiken eller våra miljökvalitetsmål som finns till för att ge tydlig struktur åt landets miljöarbete.

Dessa förhållanden öppnar upp för en bred tolkningsfrihet och leder i många fall till motsägelsefull och inkonsekvent politik där de ödesbundna miljöfrågorna förbises. Inom de offentliga bolagen fungerar Vattenfall än en gång som ett gott exempel där ekonomiska intressen går före ödesfrågan. Problemet med denna politik har dessutom vid ett flertal tillfällen påpekats av riksrevisionen och andra studier under de senaste åren. Vi har därför en god grund att stå på när Socialdemokraterna som framtidspartiet anser att en översyn av det finansiella ramverket är nödvändigt.

Den ekonomiska politiken måste kopplas ihop med miljöpolitiken för att uppfylla de miljömässiga och sociala förhållanden som vi har beslutat är nödvändiga, dels för att uppfylla miljö kvalitetsmålen med generationsmålet och dels den samhällsomställning som krävs för att nå önskad miljö kvalitet.

"Det övergripande målet för miljöpolitiken är att till nästa generation lämna över ett samhälle där de stora miljöproblemen är lösta, utan att orsaka ökade miljö- och hälsoproblem utanför Sveriges gränser." (Generationsmålets huvudsats.)

Vid ett eventuellt regeringsskifte 2014 måste mycket rättas till och vi kommer att behöva visa att vi är partiet som förmår ta ansvar för Sveriges hållbara utveckling och framtidens generationer.

Vi föreslår därför:

1. Att det tillsätts en utredning för att bättre koppla ihop det finanspolitiska ramverket med svensk miljöpolitik, miljö kvalitetsmålen och de miljö- och klimatmässiga förändringar som riskerar att påverka Sveriges ekonomi.
2. Att definitionen av och faktorerna i finanspolitikens långsiktiga hållbarhet förtydligas.
3. Att det finansiella ramverkets tolkning av "oacceptabla effekter på miljön, klimatet och människors hälsa" omarbetas för att tydligare kopplas till Sveriges miljömålssystem.
4. Att Förbundsårsmötet beslutar att skicka motionen vidare till riksdagsgruppen för åtgärd.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 20

Föredragande: Jonas Magnusson

Motionärerna lyfter upp en synnerligen intressant fråga kring hur ekonomi och ekologi ska uttryckas när det kommer till regeringens finanspolitiska arbete. Att vi bara har en jord och att ekonomisk tillväxt allena inte löser de utmaningar för mänskligheten som vi står inför är för vårt förbund ett grundpostulat. Den svenska S-regeringen under Göran Persson initierade redan på sin tid en diskussion om hur vi kan åstadkomma ett miljöpolitiskt bokslut som får komplettera tillväxtbegreppet i svensk ekonomi. Ekonomiskt finns också ett flertal alternativa modeller till BNP, som tar hänsyn till olika sociala rättvisebegrepp, exempelvis HDI och GDI. Dessa mått kompletterar i internationell debatt ekonomi på ett bättre sätt, om än inte tillfyllest i ekologiskt sammanhang.

Förbundsstyrelsen konstaterar att det alltså inte är ristat i sten hur och i vilka former ett balanserat synsätt på ekonomi och ekologi ska se ut. Man kan, också fortsättningsvis, resonera vidare omkring hur-frågan. Motionärerna driver frågan med koppling till en specifik av regeringen påverkbar ekonomiskpolitisk faktor, nämligen det finanspolitiska ramverket. De vill dessutom att förbundet ska tillsätta en utredning kring hur det de mål de önskar uppnå ska kopplas till just detta finanspolitiska ramverk. Förbundsstyrelsen är inte av uppfattningen att just det finanspolitiska ramverket är den faktor som ska kopplas till ekologi. Att utreda detta är också en regerings sak.

Förbundsstyrelsen anser att det är positivt om grupper och distrikt på olika sätt genom debattartiklar, seminarier och aktiviteter ytterligare engagerar sig i frågan om hur ekologi bättre kan kopplas till ekonomi. Det är dock utanför ramen för den kapacitet som förbundet centralt har och skulle i så fall kräva en strikt prioritering av resurser.

Förbundsstyrelsen tycker dock att motionen med fördel kan skickas vidare till riksdagsgruppen för bevakning och vidare utveckling.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att anse att-sats 1 besvarad.
2. Att bifalla att-sats 2.
3. Att anse att-sats 3 besvarad.
4. Att bifalla att-sats 4.

21. Arbeta för järnvägens utveckling och framtid

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet Södermalm genom Bo Nordquist. Distriktsstyrelsen i Stockholms stad har upptagit motionen som egen.

Det är kris i tågtrafiken i Sverige. Tågen kommer ofta inte i tid. I bland är det stora förseningar eller helt inställda tåg på grund av bl.a. rälsproblem, lokskador eller nedrivna elledningar.

När vi ville bli ”moderna” blev det bil-och flygtrafik som prioriterades, dessa miljöfarliga trafikmedel. Så började utfasningen av järnvägen och fortsatte med privatiseringar och uppstyckningar av järnvägen.

Underhållet var länge godtagbart men idag är det under all kritik. Det kan t.o.m. innebära stor fara för resande och personal.

Tågtrafiken är den bästa trafikformen genom att den är miljövänlig. Den omfattar stora delar av Sverige. Genom ett samhällsägande kan man behålla sträckor som inte alltid är lönsamma ur företagsekonomisk synpunkt.

Som helhet ger oss tågtrafiken stora samhällsvinster.

Det behövs en helhetssyn på järnvägen. Vi behöver återföra denna viktiga samhällsfunktion i ett samhälleligt företag som kan se helheten när det gäller resande, tåg och spår.

Vi yrkar därför:

Att STS förbundsårsmöte beslutar att förbundet ska arbeta för järnvägens utveckling och framtid i motionens anda.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 21

Föredragande: Eva Hedesand Lundqvist

Ett modernt och framtidsinriktat Sverige behöver fungerande järnväg. Justitiedepartementet har i kommittédirektiv 2013:79 sammanfattat att den civilrättsliga lagstiftningen om järnvägstransporter är föråldrad och i behov av en bred översyn. Bland annat sägs att lagstiftningen inte återspeglar inrikes person- och godstransporter i det förhållandet, att det numera är olika aktörer som ansvarar för infrastrukturen resp. utför järnvägstransporterna. Det innebär att regleringen blivit svåröverskådlig och inkonsekvent, vilket i sin tur gör det problematiskt för enskilda resenärer som drabbas av skada till följd av järnvägstransporter. En utredare har tillsatts och ska i februari 2015 redovisa svenska ställningstaganden till det fjärde järnvägspaketet som EU fastställt.

Person- och godstrafik i Sverige har avreglerats och privata aktörer har alltmera tagit över sådan trafik. Målet har varit att persontrafiken skulle vara helt avreglerad år 2010.

Frågor som inte är lösta är hur spår- och avgångstider skall fördelas, endera genom auktioner eller tilldelning eller hur vagntillgången skall säkras. På långa tågsträckor där person- och godstrafik skall samsas har godstrafiken förtur vilket innebär att persontrafik tvingas vänta in godstransporterna vilket medför förseningar.

Behoven av ökad godstransporttrafik och snabbtåg för persontrafik ökar och nya marknader kräver nya järnvägar och upprestaureerade järnvägar. Ett samarbete och intensifierade samtal med våra nordiska grannländer för utbyggnad behövs liksom en modernisering av baninfrastrukturen. Nordiska Rådet har diskuterat en nordisk infrastruktur som stöd för ett starkare Norden. Riksdagen behöver intensifiera samarbetet med våra nordiska grannländer kring arbetet för en framtidsinriktad gemensam infrastrukturplanering för järnväg såväl för gods som för persontrafik. Samarbetet bör även omfatta former för finansiering eftersom vi måste finna former för detta för att kunna åtgärda vårt järnvägsnät och våra person- och godstransporter. En större åtgärd behövs för restaurering och åtgärder av järnvägstrafiken i Sverige

och kräver stora investeringar. Pengar som inte finns i vår svenska ekonomi. Många godstransporter går genom Sverige från våra grannländer.

Socialdemokrater för tro och solidaritet är varma anhängare av ett väl fungerande och utbyggt järnvägsnät. Andan i motionen är bra. Samtidigt är det en mycket komplex frågeställning där såväl förslag och beslut i EU samt nationella utredningar pågår som kräver specialistkompetenser. Socialdemokrater för tro och solidaritet har inte möjlighet att driva en så komplex fråga men kan bidra till att den socialdemokratiska riksdagsgruppen gör det.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att översända motionen med förbundsstyrelsens svar till STS-gruppen i riksdagen.
2. Att därmed anse motionen besvarad.

22. Kadmium

Av Rune Lindström, Västerången. Distriktsårsmötet i Skaraborg har upptagit motionen som egen.

Koncentrationen av kadmium i vetekärnor från svenska åkrar har nästan fördubblats under 1900-talet. Kadmium orsakar redan idag påverkan på vissa personers njurfunktion. Det misstänks inverka vid benskröhet. Jordbruksverket bedömer att kadmiumtillförseln är det största hotet mot åkermarkens långsiktiga användbarhet.

Staten har enligt propositionerna 1990/91:90 och 1997/98:145 beslutat att avveckla användningen av bly, kvicksilver och kadmium (SOU 2000:53, bil 6).

En viktig källa till kadmiumföroreningen är fosforgödsling. Gränsvärdet för kadmiumhalten i fosforgödsel är 100 g/ton. Fosforgödsel som används i Sverige innehåller i genomsnitt ca 5 g/ton. Trots detta är kadmiumhalterna i jorden stigande. Tillgången på fosformineral med låga kadmiumhalter sinar i världen, därför ökar kadmiumhalterna i fosforgödseln efterhand. Priset på ren fosfor stiger. Det är dålig moral av rika länder att köpa upp renare kvaliteter och lämna de sämre till dem som inte har råd med bättre.

Vi fyrkar på:

1. Att gränsvärdet för kadmium i gödselmedel sätts så att en minskning av halterna i åkerjorden kan påbörjas.
2. Att initiativ tas för att en anläggning för kadmiumreduktion av gödselmedel kan uppföras i Sverige.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 22

Föredragande: Jonas Magnusson

Motionären lyfter fram en av STS kärnfrågor, nämligen miljön och ett hållbart samhälle. Motionären är dock specifikt intresserad av ett enskilt gift, en tungmetall vid namn kadmium. Denna är enligt motionären särskilt problematisk och han noterar att det särskilt är ett problem för jordbruket med läckage av denna tungmetall.

Förbundsstyrelsen noterar motionärens uppgift att gränsvärdet i fosforgödsel är 100 g/ton och att den fosforgödsel som används i Sverige innehåller 5 g/ton. Motionären vill åtgärda detta på två sätt och anger det i sina att-satser.

När det gäller den första att-satsen vill motionären att gränsvärdet ska sättas så att en minskning av värdena är möjligt. Som förbundsstyrelsen förstår det så är det möjligt att minska innehållet av kadmium redan från dagens nivå, eller någon annan godtyckligt vald nivå. Det överstiger förbundsstyrelsens kompetens att ha detaljerad forsknings- och verklighetsförankrad syn på vilken nivå som i händelse av bifall till första att-satsen skulle vara aktuell och bättre än dagens riktvärde. Förbundsstyrelsen yrkar därför avslag på första att-satsen.

När det gäller den andra att-satsen vill motionären att Socialdemokrater för tro och solidaritet ska ta initiativ till att uppföra en anläggning för kadmiumreduktion av gödselmedel. Förbundsstyrelsen har i och för sig från tid till annan en tilltro till statsmakterna att ibland gripa in i ekonomin med egna företag och verksamheter. Detta är dock ett fall där förbundsstyrelsen hellre ser att det sker på den marknad för jordbruksråvaror och produkter som redan finns i privat och kooperativ regi. FS föreslår alltså avslag även på att-sats nummer två och därmed på motionen i sin helhet.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att avslå motionen.

23. Byggregler ska leda till att miljömål uppfylls

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Uppsala genom Peder Granath och Rafael Waters.

Om vi i Sverige ska uppnå våra miljömål kommer byggnaders bidrag till t.ex. energi- och klimatpåverkan att behöva minska kraftigt. Under byggnation såväl som under sin livstid har byggnader en betydande miljöpåverkan, och eftersom livslängden är lång är ett hållbart byggande idag avgörande för uppfyllande av miljömål både år 2030, 2050 och längre fram i tiden.

Boverkets energikrav på nybyggnationer ligger idag på 90-130 kWh per kvadratmeter och år. Sveriges kommuner och landsting (SKL) menar att de energikrav som staten ställer i sina byggregler är så låga att de inte främjar hållbar utveckling. SKL har därför gått ut med en rekommendation till Sveriges kommuner om att gå före och ställa krav på 70 kWh per kvadratmeter och år när de upplåter mark för nybyggnation. Det är anmärkningsvärt att regeringen år 2014, när risken för klimatförändringar och vikten av våra miljömål varit kända så länge, inte har lyckats ta fram en ansvarsfull och långsiktig politik i ett så viktigt område.

Boverket har förvisso fått i uppdrag att se över och skärpa energikraven, ett arbete som anses bli klart 2015, men om Boverkets regler tillåts att utvecklas avskilt och utan en tydlig koppling gentemot miljömålen är risken stor att de nya normkraven kommer att vara otillräckliga när de väl presenteras.

Utgångspunkten i omformningen av Boverkets byggregler borde istället vara att ny- och ombyggnationer i Sverige löpande ska utvecklas med kravet att byggnationerna uppfyller sin andel av de miljömål som regering och riksdag beslutat ska gälla. Byggregler och miljömål behöver kopplas samman. Ett verktyg för utvecklingen av en hållbar byggsektor är miljöcertifieringssystem så som BREEAM, LEED eller Miljöbyggnad.

Vi föreslår:

1. Att Boverkets regler för ny- och ombyggnationer tydligt kopplas till Sveriges miljömål.
2. Att en utredning tillsätts med syfte att föreslå hur Boverkets regler för ny- och ombyggnationer i Sverige ska utformas och utvecklas löpande för att byggnaders del av Sveriges klimat- och miljömål ska uppnås.
3. Att Förbundsårsmötet beslutar att skicka motionen vidare till riksdagsgruppen för åtgärd.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 23

Föredragande: Agneta Brendt

Motionärerna tar i den här motionen upp frågan om hur Boverkets regler för ny- och ombyggnad på ett tydligt sätt bör kopplas till Sveriges miljömål. Motionärerna menar att en utredning bör tillsättas, vars syfte bör vara att föreslå hur Boverkets regler för ny- och ombyggnationer ska utformas och löpande utvecklas. Motionärerna menar att krav bör finnas som gör att byggnaderna uppfyller sin andel av de miljömål som regering och riksdag beslutat ska gälla.

Förbundsstyrelsen anser liksom motionärerna att detta är en viktig framtidsfråga. Eftersom förbundsårsmötet inte kan fatta några beslut å Boverkets vägnar föreslår förbundsstyrelsen att motionen överlämnas till STS-gruppen i riksdagen för vidare handläggning.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att översända motionen till STS-gruppen i riksdagen.
2. Att därmed anse motionen besvarad.

Motioner D: Organisation

24. Förbundssekreteraren tillsätts av förbundsstyrelsen

Av Anna-Carin Magnusson, på uppdrag av valberedningen.

Valberedningen konstaterar att vid ett antal tillfällen har tillsättningarna av förbundssekreterare skett, som nu, under en mandatperiod.

Detta är inget konstigt, frågan om arbete är inte relaterat till mandatperioder. Tvärtom, möjligheten till nytt jobb kan dyka upp när som helst. Det som då händer är att förbundsstyrelsen och VU får uppdraget att bereda frågan. Det är högsta beslutande organ mellan förbundsmöten. Valberedningen har vid de tillfällen vi kan dra oss till minnet varit inkopplade via sin sammankallande.

Samtidigt konstaterar vi att den modell vi har idag inte stämmer mot det arbete som man ska gå till eller det som tillträdande ska lämna. Nuvarande modell innehåller en stor del av osäker tillvaro när det är förbundsmötet som ska besluta i frågan. Blir man vald, kan arbetsgivaren då med kort varsel ställa upp på tjänstledighet eller avsägelse? Blir man inte vald uppstår samma fråga fast för den anställda. Kan man på kort varsel få återgå till tidigare jobb eller annan sysselsättning?

Dessutom är förbundssekreteraren förbundsstyrelsens verkställande tjänsteman vilket är ytterligare skäl till att det är förbundsstyrelsen som väljer och tillsätter förbundssekreterare.

Vi kan förstå viljan att få välja förbundssekreterare men anser att denna form inte är användbar idag.

Vi föreslår:

Att en stadgeändring genomförs så att förbundssekreterartjänsten tillsätts av förbundsstyrelsen.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 24

Föredragande: Peter Weiderud

De senaste 20 åren har byte av förbundssekreterare i praktiken genomförts mitt under mandatperioder. Detta är en naturlig utveckling givet en föränderlig arbetsmarknad. Det är inte längre möjligt för en förbundssekreterare att få tjänstledigt från sitt ordinarie arbete för att enkelt kunna återvända till sitt ordinarie

arbete. Det är heller inte rimligt att anta att de goda jobberbjudanden som en avgående förbundssekreterare är intresserad av kan infinna sig inom en månad efter att mandattiden gått ut.

Dagens ordning innebär i praktiken att förbundsstyrelsen i samråd med valberedningen får söka en tf-lösning som senare kan bekräftas eller förändras av förbundsårsmötet. Detta innebär en osäkerhet som allvarligt kan försvåra möjligheterna att nå den bästa kandidaten för jobbet.

Förbundsstyrelsen föreslog redan kongressen 2007 att genomföra denna förändring. Detta var samtidigt som förbundsstyrelsen föreslog en förändring av rörelsens identitet och öppna för människor av annan tro än kristen. Kongressen var då inte beredd att ta detta steg, och följaktligen valde kongressen inte heller att göra denna förändring.

Mot bakgrund att denna övergripande förändring skedde 2011 delar förbundsstyrelsen valberedningens uppfattning att det nu också är moget att genomföra den sedan länge behövda förändringen av tillsättning av förbundssekreterare och föreslår därför förbundsårsmötet att bifalla motionen.

Förbundsstyrelsen menar att följande konsekvenser är rimliga av ett bifall:

- Istället för att väljas på förbundsårsmöte utses förbundssekreteraren av förbundsstyrelsen med ordföranden som representant för arbetsgivaren. Förbundsstyrelsen har redan fattat beslut att anställa den nu tillförordnade förbundssekreteraren Hans Josefsson under förutsättning att förbundsårsmötet bifaller motionen.
- Tjänsten omvandlas till en chefstjänst med oreglerad arbetstid och med villkor enligt aktuellt kollektivavtal. Även detta beslut är förberett för den händelse att förbundsårsmötet bifaller motionen.
- Förbundssekreteraren är inte längre ledamot av förbundsstyrelsen, men adjungeras till samtliga sammanträden. Styrelsens sammansättning ändras från elva ordinarie ledamöter och fem ersättare till elva ordinarie ledamöter och fyra ersättare.
- Förbundssekreteraren är inte längre ledamot av verkställande utskottet, men adjungeras till samtliga sammanträden. Verkställande utskottets sammansättning ändras från tre ordinarie ledamöter och två ersättare till fyra ordinarie ledamöter och ingen ersättare. Minimiantalet för beslutsförmåga ändras från tre till två.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

1. Att bifalla motionen.
2. Att ändra förbundsstadgarna enligt följande:

§ 2 moment 2

Förbundsstyrelsen består av ordförande, ~~och~~ vice ordförande, ~~förbundssekreterare~~ samt ytterligare ~~åtta nio~~ ledamöter och ~~fem fyra~~ ersättare. Ordförande, ~~och~~ vice ordförande ~~och förbundssekreterare~~ utgör förbundets verkställande utskott tillsammans med två av styrelsens ledamöter som väljs av förbundsårsmötet ~~väljs till ersättare i utskottet~~. Ersättare i förbundsstyrelsen ~~respektive i verkställande utskottet~~ har närvaro-, förslags- och yttranderätt, och de träder i tjänst i den ordning de blivit valda.

Mandattiden för ledamöter i förbundsstyrelsen är två år och för ersättare i förbundsstyrelsen ~~och verkställande utskottet~~ ett år. På förbundsårsmöte väljs vartannat år fyra ordinarie ledamöter samt vice förbundsordförande och vartannat år ~~fyra fem~~ ordinarie ledamöter samt förbundsordförande ~~och förbundssekreterare~~.

Förbundsstyrelsen är beslutsfattande när minst sex tjänstgörande ledamöter är närvarande. Verkställande utskottet är beslutsfattande när ~~tre tjänstgörande två~~ ledamöter är närvarande.

§ 5 rubrik

Förbundsstyrelsen ~~och~~, verkställande utskottet ~~och förbundssekreteraren~~

§ 5 moment 2

Verkställande utskottet är planerings- och beredningsorgan för förbundsstyrelsen. Utskottet handhar med ansvar inför förbundsstyrelsen den operativa ledningen av förbundets verksamhet. ~~Förbundssekreteraren förestår förbundsexpeditionen samt leder arbetet i enlighet med beslut av verkställande utskottet.~~

§ 5 moment 3 (ny)

Förbundsstyrelsen tillsätter en förbundssekreterare med ansvar för att verkställa förbundsstyrelsens och verkställande utskottets beslut. Förbundssekreteraren är chef för förbundsexpeditionen och leder arbetet där. Förbundssekreteraren adjungeras till förbundsstyrelsens och verkställande utskottets sammanträden.

25. Förbundets stadgar: Grupper

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Norrbotten genom Eva Hedesand Lundqvist.

Det finns förvecklingar mellan partiets nomenklatur och förbundets nomenklatur. Vi använder ordet ”grupper” och partiet använder ordet ”S-föreningar”.

Grupper förväxlas med arbetsgrupper medan de faktiskt, om vi använder oss av partiets nomenklatur, är S-föreningar. De tillhör dels arbetarekommunerna och dels vårt förbund, men med olika benämningar. Det finns också arbetsgrupper utanför den gängse organisationsstrukturen i förbundet.

Vi föreslår:

Att förbundsstyrelsen får i uppdrag att se över nomenklaturen avseende grupper (jfr S-föreningar).

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 25

Föredragande: Hans Josefsson

En av de utmaningar som förbundet står inför är att bli tydligare medräknad som en del av partiet. Som socialdemokratisk sidoorganisation har vi en viktig uppgift att påverka partiet. Vi gör det utifrån ett särskilt engagemang och med särskild kompetens för vissa frågor, men när vi agerar är det också partiet som agerar. På många håll är förståelsen för denna samhörighet låg, såväl från oss som från partiet i stort.

En liten men viktig signal är att använda sig av samma organisatoriska språk. Det minskar risken för missförstånd och underlättar det administrativa arbetet.

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att vokabulären behöver ses över. Det finns också skäl att se över förbundets organisationsformer i stort, med syfte att förenkla organisationen så den blir ett stöd för verksamheten och inte ett hinder.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.

26. Förbundets stadgar: Avgifter

Av Socialdemokrater för tro och solidaritet i Norrbotten genom Eva Hedesand Lundqvist.

I Normalstadgar för grupper § 6 står det: ”Medlem ska förutom gruppavgift enbart betala avgift till partiet/förbundet en gång”. Det bör stå ”[...] en gång årligen”.

Vi föreslår:

Att förbundsstyrelsen får i uppdrag att se över denna paragrafs lydelse avseende avgifter.

Förbundsstyrelsens yttrande över motion 26

Föredragande: Hans Josefsson

Förbundsstyrelsen delar motionärens uppfattning att lydelsen i § 6 behöver ses över. Den nuvarande formuleringen syftar emellertid inte på den årliga betalningen utan på att den som är medlem i en sidoorganisation inte ska betala sin avgift både till partistyrelsen och till förbundet. Samma princip gäller på distriktsnivå.

Den organisationsutredning som på partistyrelsens uppdrag arbetade under 2011-2012 pekade bl.a. på de stora skillnader som finns vad avser storleken på medlemsavgiften i partiet. Beroende på var i landet man är ansluten kan avgiften variera från 120 kronor till 470 kronor (år 2012).

Mot bakgrund av detta beslutade partikongressen 2013 att övergå till en enhetlig medlemsavgift och uppdrog åt partistyrelsen att återkomma med ett konkret förslag vid nästkommande kongress. Det kan leda till ytterligare förslag till förändring av våra stadgar och därför bör översynen av den aktuella paragrafen göras med partiets översyn i åtanke.

Förbundsstyrelsen föreslår förbundsårsmötet besluta:

Att bifalla motionen.